

แปลเป็น

scar

นางสาว จุฑามาศ คำแดงไสย

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561 – 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

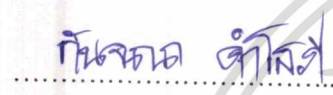
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

.....

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

.....

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

.....

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชชา แก้วทองตาล)

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ถนอมนวล เดชาคนีวงศ์)

.....

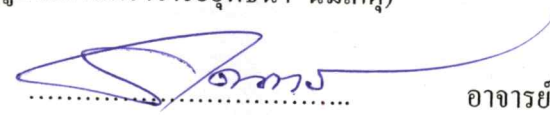
กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรัญญ์)

.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยูทธนา นิ่มเกตุ)

.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

หัวข้อศิลปนิพนธ์ แผลเป็น
scar
ชื่อ นางสาว จุฑามาศ คำแดงไสย์
รหัสนักศึกษา 57020439
สาขาวิชา ภาพพิมพ์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2561 – 2562
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ

บทคัดย่อ

งานวิจัยสร้างสรรค์เรื่อง “แผลเป็น” การถ่ายภาพเชิงสร้างสรรค์ด้วยกล้องดิจิทัลนี้มุ่งสะท้อนถึงเรื่องราวของบาดแผลที่แต่ละบุคคลได้ประสบการณพบเจอ ซึ่งแต่ละบุคคลก็มีเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ต่างกันซึ่งสร้างทั้งความทรงจำและสิ่งเตือนใจสำหรับร่องรอยของแผลเป็นทั้งด้านดีและไม่ดี เป็นภาพแทนของความทรงจำที่จะอยู่กับเราไปตลอด

เนื้อหาในผลงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ “แผลเป็น” ทหิบยกเรื่องราวของรอยแผลเป็นของแต่ละบุคคลมาถ่ายทอดผ่านภาพถ่ายให้รู้สึกถึงพื้นที่เฉพาะของแต่ละบุคคล ว่าถึงกาลเวลาผ่านไปมันก็ยังเป็นภาพแทนของความทรงจำในรูปแบบของรอยแผลเป็น ประกอบกับวิธีการสร้างให้มีผลลัพธ์ตามที่ข้าพเจ้าได้ตีความและได้แรงบันดาลใจจากการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จากรอยแผลเป็นไว้ในกรอบแนวความคิดรวบยอด

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณา จากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์คณากร
คชาชีวะ และ อาจารย์สุรัตน์ เศษแสง ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะแก้ปัญหาตลอดจนให้
ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ นางแบบและนายแบบทุกท่านในการ
ถ่ายภาพของข้าพเจ้าสำหรับศิลปินพจน์ชุดนี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปินพจน์ฉบับนี้ข้าพเจ้าขอมอบให้กับ บิดามารดา ซึ่ง
เป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และ
ถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดี ให้แก่ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	
1.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์	
1.4 ขอบเขตของงานวิจัย	
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	8
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสพการณ์จริง	
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน โซฟีแฮร์ริส – เทย์เลอร์ (Sophie Harris - Taylor)	
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน โซฟี มายาน (Sophie Mayanne)	
2.4 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน เดวิด เจย์ (David Jay)	
2.5 อิทธิพลจากภาพจิตรกรรมของเรมбранด์ (Rembrandt)	
2.6 อิทธิพลจากบทความทางด้านความงาม	
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	16
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	
3.2 เทคนิคและกระบวนการสร้างงานผลงาน	
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	29
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	
บทที่ 5 บทสรุป	41
บรรณานุกรม	42
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์	43
ประวัติผู้เขียน	46

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 ผลงาน Sophie Harris-Taylor.	10
ภาพที่ 2.2 ผลงาน Sophie Mayanne	11
ภาพที่ 2.3 ผลงาน David Jay	12
ภาพที่ 2.4 ภาพจิตรกรรมของแรมบรันด์ (Rembrandt)	13
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1	17
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2	17
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3	17
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4	17
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1	18
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2	18
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3	19
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4	19
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 5	19
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 6	19
ภาพที่ 3.11 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1	20
ภาพที่ 3.11 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2	20
ภาพที่ 3.12 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3	21
ภาพที่ 3.13 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4	21
ภาพที่ 3.14 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 5	21
ภาพที่ 3.15 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 6	21
ภาพที่ 3.16 วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการถ่ายภาพ กล้องถ่ายรูป Canon EOS M50	22
ภาพที่ 3.17 วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการถ่ายภาพ เลนส์คิต 15 – 45mm f3.5 – 6.3	22
ภาพที่ 3.18 ภาพแบบแปลนเป็นผ้ากระดুকอ	23
ภาพที่ 3.19 ภาพแบบแปลนเป็นผ้าตัด ไทรอยด์	23
ภาพที่ 3.20 ภาพแบบแปลนเป็นคิลอยด์	23
ภาพที่ 3.21 ภาพแบบแปลนเป็นจากอูบตีเหตุ	23

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.22 ภาพแบบแผลเป็นอุบัติเหตุรถชน	24
ภาพที่ 3.23 ภาพแบบแผลเป็นโรคกระดูกงอ	24
ภาพที่ 3.24 สถานที่ในการถ่าย	24
ภาพที่ 3.25 ภาพการเลือกสถานที่	25
ภาพที่ 3.26 ภาพการปรับกล้อง	26
ภาพที่ 3.27 ภาพการเลือกต้นแบบงานจิตรกรรมของแรมบรันด์ (Rembrandt)	26
ภาพที่ 3.28 ภาพการปรับภาพในโปรแกรม Adobe Lightroom Classic CC	27
ภาพที่ 3.29 ภาพขั้นตอนการกระบวนการปริ้น (Print)	27
ภาพที่ 3.30 ภาพกระบวนการติดตั้งผลงาน	28
ภาพที่ 4.1 ผลงานชั้นที่ 1 ชื่อผลงาน แผลเป็น (scar)	29
ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงานชั้นที่ 1	30
ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงความเป็นดุลยภาพของผลงานชั้นที่ 1	31
ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชั้นที่ 1	32
ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงการเป็นเด่นของผลงานชั้นที่ 1	33
ภาพที่ 4.6 การวิเคราะห์เส้น	34
ภาพที่ 4.7 เส้น ก.	35
ภาพที่ 4.8 เส้น ข.	35
ภาพที่ 4.9 เส้น ค.	35
ภาพที่ 4.10 รูปทรง ก.	36
ภาพที่ 4.11 รูปทรง ข.	36
ภาพที่ 4.12 รูปทรง ค.	36
ภาพที่ 4.13 การวิเคราะห์ สี น้ำหนักและแสงเงา	37
ภาพที่ 4.14 สี น้ำหนักและแสงเงา ก.	38
ภาพที่ 4.15 สี น้ำหนักและแสงเงา ข.	38
ภาพที่ 4.16 ลักษณะพื้นผิว ก.	39
ภาพที่ 4.17 ลักษณะพื้นผิว ข.	39
ภาพที่ 4.18 ลักษณะพื้นผิว ค.	39
ภาพที่ 4.19 ลักษณะพื้นผิว ง.	40

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ชื่อผลงาน แผลเป็น โครงการที่ 1	44
ชื่อผลงาน แผลเป็น โครงการที่ 2	44
ชื่อผลงาน แผลเป็น โครงการที่ 3	45

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้าสนใจร่องรอยของแผลเป็นที่มีเรื่องราวประสบการณ์จากสภาพร่างกายของบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการเกิดอุบัติเหตุ โรคหรือความผิดปกติที่เกิดขึ้นในร่างกาย โดยปกติมนุษย์จะใช้ชีวิตด้วยความเคยชิน โดยเฉพาะกับเรื่องร่างกายของตนเอง เราจะรับรู้หรือใส่ใจในอวัยวะที่เรามีอยู่ ก็ต่อเมื่อมีการบาดเจ็บเกิดขึ้น แต่ความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่เข้ามาย้ำเตือนให้เรารู้ตัว ถ้าเราต้องสูญเสียความสามารถในการเจ็บป่วยไป เราจะไม่ว่าจะมีแผลเป็นนั้นเกิดขึ้นที่ไหนอย่างไร แม้ว่าความเจ็บปวดจะทำให้เราทุกข์ทรมานแต่ก็ทำให้เราก้าวผ่านช่วงเวลาเหล่านั้นไปได้

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจและได้รับอิทธิพลจากการรับรู้และตั้งคำถามกับเรื่องราวความรู้สึกของผู้ที่มีรอยแผลเป็นในลักษณะเหตุการณ์รุนแรง ที่ได้สร้างรอยแผลเป็นขึ้นแสดงออกถึงเรื่องราวเหตุการณ์เหล่านั้นที่มีผลทางจิตใจแก่เจ้าของรอยแผลเป็นนั้น ไปสู่บุคคลที่ใกล้ชิดหรือรอบ ๆ ตัว ที่ได้พบเห็นและเกิดการตั้งตามขึ้นว่า รอยแผลเป็นนี้เกิดจากอะไร เกิดขึ้นเมื่อไหร่ แล้วรักษาอย่างไร หรือยังเจ็บแผลอยู่หรือเปล่า ซึ่งรอบตัวของเรายังมีคนอีกหลายคนที่เกิดรอยแผลเป็นลักษณะต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งทุกคนส่วนใหญ่ไม่ได้มีความพึงพอใจกับการเกิดรอยแผลเป็นขึ้น ขึ้นอยู่กับที่รอยแผลได้เกิดขึ้นส่วนไหนของร่างกาย เพราะแต่ละบุคคลก็มีประสบการณ์จากการเกิดรอยแผลเป็นที่ไม่เหมือนกันรอยแผลนั้นยังเป็นสิ่งที่คอยย้ำเตือนว่าเราได้ผ่านเหตุการณ์ที่เจ็บปวดมาแล้วและทิ้งรอยแผลเป็นนี้ไว้เป็นภาพแทนหรือสัญลักษณ์ของความทรงจำ

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกสนใจรอยแผลเป็นของบุคคล เริ่มจากบุคคลใกล้ชิดตัวคือเพื่อนของข้าพเจ้าที่เริ่มจากการเกิดโรคร้ายในร่างกาย ข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องการป่วยเป็นโรคกระดูกสันหลังคดของเพื่อนข้าพเจ้ามาสร้างงานจากความรู้สึกของตัวเองที่เกิดความรู้สึกกลัวรอยแผลเป็นจากการผ่าตัด ซึ่งในความเป็นจริงก็มีความเสี่ยงคาบเกี่ยวกับความปลอดภัยคือโรคกระดูกทับเส้นประสาทที่ทำให้มีผลกระทบในการใช้ชีวิตประจำวัน มีผลกับภาพลักษณ์ในเรื่องบุคลิกภาพซึ่งทำให้ลำบากและเป็นอุปสรรค จึงทำการรักษาทางการแพทย์โดยเข้ารับการผ่าตัด หลังจากได้รับการผ่าตัดแล้วก็เกิดเป็นรอยแผลเป็นเกิดขึ้น

รอยแผลเป็นที่เกิดจากอุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาททำให้เกิดเหตุการณ์เสี่ยงชีวิตเกิดขึ้น ทั้งตัวเราเองหรือบุคคลอื่นมีส่วน เป็นเครื่องเตือนใจว่าเราผ่านเหตุการณ์อะไรมาและความรู้สึก ณ ช่วงเวลานั้น ๆ สะท้อนทางจิตใจที่รุนแรงแต่มีสาเหตุและส่งผลกระทบที่สามารถชี้วัดได้ อุบัติเหตุเป็นผลเชิงลบแม้ว่าความเจ็บปวดจะทำให้เราทุกข์ทรมาน แต่หากมองอีกมุมหนึ่ง ความเจ็บปวดก็เป็นเหมือนของขวัญที่ธรรมชาติสร้างขึ้นมาให้มนุษย์มีสัญชาตญาณ ในการปกป้อง ตัวเองให้พ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ ทำให้เกิดการระมัดระวังไม่ให้ตัวเองต้องเจ็บซ้ำเจ็บซ้อน เช่นเดียวกันบาดแผลอื่น ๆ ที่เกิดจากอุบัติเหตุที่มีทั้งความเสี่ยงชีวิตมาพร้อมกับเรื่องราวและ ประสบการณ์ของรอยแผลเป็นนั้นซึ่งในความเป็นจริงก็มีความเสี่ยงคาบเกี่ยวกับความปลอดภัย เช่นเดียวกัน รอยแผลเป็นแต่ละรอยแผลได้สะท้อนถึงช่วงเวลาที่ไม่มีการบอกกล่าวล่วงหน้าถึง เหตุการณ์ที่ได้สร้างรอยแผลเป็นขึ้น แสดงถึงความไม่สมบูรณ์แบบของแต่ละคนซึ่งข้าพเจ้าได้ หยิบยกเรื่องราวของแต่ละบุคคลมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

1.1.1 ทฤษฎีทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์

แผลเป็น คือ แผลที่หายแล้วแต่ยังมีร่องรอยเหลือให้เราได้เห็น อาจเป็นร่องรอยขรุขระ เป็นหลุม เป็นตุ่มก้อนนูน หรือมีสีผิวที่ไม่สม่ำเสมอ ส่งผลให้คนส่วนใหญ่ไม่ยอมมีรอย แผลเป็นเพราะกังวลในเรื่องความสวยงาม อีกทั้งแผลเป็นยังเปรียบเสมือนสัญลักษณ์เตือน ความทรงจำ ชวนให้ย้อนกลับไปนึกถึงความเจ็บปวดจากวันที่เกิดรอยแผลขึ้น กระบวนการ ที่ร่างกายคนเราพยายามเยียวยารักษาบาดแผลที่ผิวหนัง ซึ่งร่างกายของแต่ละคนนั้นการเกิดรอย แผลเป็น ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับลักษณะของบาดแผลหรือความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกายและ ปัจจัยสำคัญที่สุดคือลักษณะทางกรรมพันธุ์ ที่เป็นตัวกำหนดว่าแผลเป็นของเราจะออกมาเป็นเช่น ไร เวลาเกิดแผลเป็นบางครั้งผิวหนังของเราไม่กลับมาเป็นเหมือนเดิม ซึ่งเกิดจากเนื้อเยื่อที่เกิดแผล นั้นร่างกายพยายามสร้างชั้นผิวขึ้นมาใหม่แต่บางครั้งสร้างใหม่ไม่ดีเท่าที่ควร จึงเกิดเป็นร่องรอย ของการรักษาทิ้งไว้ มันขึ้นอยู่กับลักษณะของบาดแผลและสุขภาพของตนเอง ลักษณะของ แผลเป็นมักมีความมันเงาเพราะการสร้างเซลล์ผิวใหม่ขึ้นมา ซึ่งเป็นเหมือนสิ่งที่ได้เกิดขึ้นมาใหม่ บนร่างกายของเราประเภทของแผลเป็นแผลเป็นสามารถแบ่งเป็นประเภทตามลักษณะของแผลที่ แตกต่างกันไป ดังนี้

แผลเป็นทั่วไป แผลเป็นที่อาจคู้หน้าคู้ตาคันติเพราะพบได้บ่อยที่สุดเกิดขึ้นจากระบวนการ รักษาแผลตามธรรมชาติของร่างกาย แผลเป็นชนิดนี้แรกเริ่มมักปรากฏเป็นสีแดงหรือสีคล้ำ นูน ขึ้นมาจากผิวหนัง หลังจากนั้นจึงค่อย ๆ มีสีอ่อนและแบนลงเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งอาจใช้เวลาถึง 2 ปี แต่เชื่อว่าจะจางหายไปทั้งหมด ยังคงเหลือร่องรอยไม่น่าพึงพอใจทิ้งไว้เช่นเดียวกับแผลเป็นชนิด

อื่น ๆ แผลเป็นชนิดนี้มักไม่ทำให้เกิดความเจ็บปวด อาจมีอาการคันบ้าง แต่ก็เพียงช่วงเวลาไม่กี่เดือน และอาจมีลักษณะปรากฏเป็นสีค่อนข้างเข้มและไม่สวยงามเท่าไรนัก ลักษณะของแผลเป็นชนิดนี้ยังขึ้นอยู่กับความกว้างของแผลด้วย หากผิวหนังบริเวณขอบของแผลมาบรรจบกันเมื่อหายดี แผลเป็นนี้จะกลายเป็นเส้นบางและจางลง แต่หากแผลนั้นกว้างและผิวหนังบริเวณดังกล่าวหายไปมาก เนื้อเยื่อของแผลเป็นจะถูกสร้างขึ้นเพื่อมาเติมเต็มผิวหนังส่วนที่เสียหาย จึงทำให้แผลเป็นมีขนาดใหญ่และต้องใช้เวลาานกว่าจะจางลงสำหรับคนผิวสีเข้ม แผลเป็นอาจจางลงแล้วทิ้งรอยสีน้ำตาลหรือสีขาวไว้ และมักคงอยู่อย่างถาวร แต่บางครั้งก็อาจเลือนรางตามเวลาได้เหมือนกัน และถ้ามีสีผิวที่ใหม่จากการ โคนแสงแดดเป็นเวลานาน แผลเป็นชนิดนี้ก็อาจโคจรเด่นขึ้นมา เพราะแผลจะปรากฏเป็นสีผิวเดิมตามธรรมชาติ

แผลเป็นคีลอยด์ (keloid) กระบวนการรักษาแผลที่คอลลาเจน (Collagen) ถูกสร้างขึ้นมากเกินไป ทำให้เนื้อเยื่อของแผลเป็นที่เกิดขึ้นเติบโตจนเกินขอบเขตของแผลเดิมและขยายขึ้นเรื่อย ๆ แม้ว่าแผลจะหายดีแล้วก็ตาม เป็นลักษณะของคีลอยด์ (keloid) มักมีลักษณะนูนขึ้นจากผิวหนังค่อนข้างเป็นมันเงา และไม่มีขนขึ้นที่แผล ในระยะแรกของแผลจะมีสีแดงหรือม่วง หลังจากนั้นสีจืดค่อย ๆ ซีดลงไป ผิวสัมผัสจะให้ความรู้สึกแข็ง ๆ คล้ายยาง แต่ในบางบริเวณก็อาจเกิดเป็นก้อนนุ่ม ๆ ได้ เช่น แผลเป็นที่ตึงหูหลังการเจาะหู แผลเป็นชนิดนี้ยังมักตามมาด้วยอาการคัน เจ็บ แสบ ร้อน หรือหากแผลตึงและเกิดใกล้เคียงต่อก็อาจส่งผลต่อการเคลื่อนไหวได้ด้วย ซึ่งเป็นส่วนที่ต้องระวังเพราะมีโอกาสเกิดแผลเป็นชนิดนี้สูง ได้แก่ แผลบริเวณรอบ ๆ กระดูกหน้าอก แผ่นหลัง ส่วนบน ต้นแขนหรือหัวไหล่ และตึงหู

แผลเป็นนูน แผลเป็นนี้คล้ายคลึงกับคีลอยด์ (keloid) มากทีเดียว เพราะนอกจากจะเกิดจากการผลิตคอลลาเจน (Collagen) รักษาแผลที่ไม่สมดุลเหมือนกัน ลักษณะรูปร่างยังใกล้เคียงกับแผลเป็นคีลอยด์ (keloid) ที่มีสีแดงและนูนขึ้น เพียงแต่แผลเป็นนูนนั้น ไม่ขยายกว้างขึ้นกว่าแผลเดิม

แผลเป็นนูนอาจจำกัดการเคลื่อนไหวให้ทำได้ไม่เต็มที่เหมือนปกติ เนื้อแผลเป็นหนาขึ้นกว่าเดิมจากนั้นค่อย ๆ แบนและเลือนลงในช่วงเวลา 2 - 5 ปี

แผลเป็นจากแผลไหม้ ผิวหนังที่ถูกไหม้อาจพัฒนาจนเกิดแผลเป็นชนิดนี้ โดยจะทำให้ผิวหนังตึง และอาจส่งผลให้การเคลื่อนไหวบริเวณที่เกิดแผลทำได้ไม่เต็มที่ ที่น่ากลัวกว่านั้นคือแผลนี้สามารถเกิดลึกลงไปจนกระทบต่อกล้ามเนื้อและเส้นประสาทได้

แผลเป็นหลุมลึก ปัญหาผิวหนังรุนแรงอาจทิ้งร่องรอยแผลเป็นไว้ไม่หาย ซึ่งแผลเป็นจากผิวหนังนี้ทั้งชนิดที่เป็นหลุมลึกลงไป หรือปรากฏเป็นรอยยวบยบนใบหน้า นอกจากนี้ปัญหาเกี่ยวกับผิวหนังที่เกิดจากโรค เช่น อีสุกอีใส ที่แม้จะรักษาจนหายดีแล้ว ก็ทิ้งรอยหลุมแผลเป็นฝากไว้ได้เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 จิตวิทยาเบื้องต้น (Psychology)

1. จิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เป็นนายแพทย์จิตแพทย์ และนักจิตวิทยาชาวออสเตรีย เชื่อว่า คนเรามีลักษณะของความเป็นมนุษย์และสัตว์ผสมอยู่ด้วยกัน และเน้นว่าชีวิตของมนุษย์หล่อหลอมมาจาก ความต้องการทาง ร่างกาย แรงขับทางเพศและสัญชาตญาณของความก้าวร้าว นักจิตวิเคราะห์กลุ่มนี้ มองมนุษย์ในแง่ของ ความเป็นสัตว์และความเป็นมนุษย์ผู้ประเสริฐ กล่าวคือ คนเรามีลักษณะเหมือนกับสัตว์ ในแง่ของความต้องการอาหาร การขับถ่าย และความต้องการ ทางเพศ แต่คนแตกต่างไปจากสัตว์ ในแง่ที่ว่าสามารถจะพัฒนาเทคนิคการสื่อความหมายต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ซึ่งสามารถแยกตนไปจากเรื่องของ สัญชาตญาณได้ นั่นคือความรู้สึกผิดชอบชั่วดี มีคุณธรรมสามารถครอบคลุมพฤติกรรม

โครงสร้างของบุคลิกภาพของมนุษย์

Id เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่ติดตัวเรามาตั้งแต่เกิด แต่เป็นส่วนที่จิตไร้สำนึก มีหลักการที่จะสนองความต้องการของตนเองเท่านั้น เอาแต่ได้อย่างเดียว และจุดเป้าหมายก็คือ หลักความพึงพอใจ (Pleasure Principle) Id จะผลักดันให้อีโก้ (Ego) ประกอบในสิ่งต่างๆ ตามที่ Id ต้องการ Ego เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ ที่พัฒนามาจากการที่ทารกได้ติดต่อกับโลกภายนอก บุคคลที่มีบุคลิกภาพปกติ คือ บุคคลที่ อีโก้ (Ego) สามารถที่ปรับตัวให้เกิดสมดุลระหว่างความต้องการของ Id โลกภายนอก และ ซุปเปอร์อีโก้ (Superego) หลักการที่ อีโก้ (Ego) ใช้คือหลักแห่งความเป็นจริง (Reality Principle)

ซูปเปอร์อีโก้ (Superego) เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่เกิดขึ้น ในระยะที่ 3 ของพัฒนาการที่ชื่อว่า " Phallic Stage " เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่ตั้งมาตรการของพฤติกรรมให้แก่แต่ละบุคคล โดยรับค่านิยมและมาตรฐานจริยธรรมของบิดามารดา เป็นของตน โดยตั้งเป็นมาตรการความประพฤติ มาตรการนี้จะเป็นเสียงแทนบิดามารดา คอยบอกว่าจะไรควรทำ หรือไม่ควรทำ มาตรการของพฤติกรรมโดยมากได้มาจากกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่พ่อแม่สอนและ มักจะเป็นมาตรฐานจริยธรรม และค่านิยมต่างของพ่อแม่ ฟรอยด์กล่าวว่า เป็นผลของการปรับของ Oedipus และ Electra Complex ซึ่งนอกจาก ทำให้เด็กชายเลียนแบบพฤติกรรมของ "ผู้ชาย" จากบิดา และเด็กหญิงเลียนแบบพฤติกรรมของ "ผู้หญิง" จากมารดาแล้ว ยังยึดถือหลักจริยธรรม ค่านิยมของบิดามารดา เป็นมาตรการของพฤติกรรมด้วย

2. กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) กลุ่มนี้แยกตัวมาจากกลุ่ม Functionalism แนวโน้มของกลุ่มนี้เห็นจะเปลี่ยน จากเรื่องจิตมาเป็นเรื่องของพฤติกรรมล้วน ๆ โดยเห็นว่าพฤติกรรมที่ปรากฏและ สามารถสังเกตได้เท่านั้นเป็นเรื่องสำคัญ ที่ควรศึกษาในจิตวิทยา ผู้นำของกลุ่มคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จอห์น บี. วัตสัน (John B. Watson, 1878 – 1958) ที่มีความคิดค้านกับแนวความคิด ของกลุ่มศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ด้วย สิ่งที่สังเกตและมองเห็นได้ นั่นก็คือ พฤติกรรมหลักของกลุ่มนี้คือ พฤติกรรมเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าและการตอบสนอง การศึกษาสิ่งเร้า และการตอบสนองจะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมได้

3. กลุ่มมนุษยนิยม ที่อาจนำไปใช้เพื่อการพัฒนาพฤติกรรม คือ การเน้นให้บุคคลได้มีเสรีภาพเลือกวิถีชีวิตตามความต้องการและความสนใจ ให้เสรีภาพในการคิด การทำเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นให้บุคคลมองบวกในตน ยอมรับตนเอง และนำส่วนดีในตนเองมาใช้ประโยชน์ให้เต็มที่ รักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของตนเอง สร้างสรรค์สิ่งดีให้ตนเอง ซึ่งเป็นฐานทางใจให้มองบวกในคนอื่น ยอมรับคนอื่นและสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้แก่ผู้อื่นและสังคม กับทั้งมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมด้วย

1.1.3 ทฤษฎีทางจิตวิทยาทางด้านความคิดและอารมณ์

รอยแผลเป็นนั้นเป็นสภาวะความเจ็บป่วยของบุคคลเป็นสิ่งที่ทุกคนล้วนต่างหลีกเลี่ยงเหตุการณ์เหล่านี้ไม่ได้ แม้จะช่วยทำให้ร่างกายกับสู่สภาวะปกติด้วยการแพทย์แต่ก็ยังทิ้งร่องรอยของเหตุการณ์ของสุขภาพและอุบัติเหตุเหล่านั้น ไว้เป็นภาพแทนขอรอยแผลเป็นสร้างรอยแผลเป็นเกิดขึ้นบนร่างกายและจิตใจของบุคคล ซึ่งด้วยสุขภาพร่างกายหรือเหตุการณ์ที่สร้างรอยแผลเป็นของแต่ละบุคคลนั้นได้รับผลกระทบที่แตกต่างกัน ทั้งทางด้านกายภาพและด้านอารมณ์ ความรู้สึกมุมมองขอรอยแผลเป็นนั้นได้สะท้อนถึงชีวิตของแต่ละบุคคลและประสบการณ์ที่บอกเล่าเรื่องราวความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านรอยแผลเป็นเหล่านี้ ทำให้เป็นเครื่องเตือนใจถึงความเจ็บปวดที่ธรรมชาติสร้างขึ้นหรือจากความประมาทของแต่ละบุคคลได้สำนึกถึงการปกป้องตัวเองให้พ้นจากอันตรายไม่ให้ตนเองบาดเจ็บและเกิดรอยแผลเป็นขึ้นอีก เพราะโดยปกติมนุษย์ทุกคนนั้นเมื่อได้พบกับการเกิดโรคหรืออุบัติเหตุ ก็จะเข้ารับการรักษาทางการแพทย์เพื่อให้ได้รับความปลอดภัยแลกกับการที่เราได้เกิดร่องรอยใหม่ของรอยแผลเป็นที่ผิวกายของเราจากการผ่าตัด

รอยแผลเป็นทางจิตวิทยานั้นศึกษาเกี่ยวกับด้านจิตใจ, กระบวนการความคิด, และพฤติกรรม การรับรู้ (กระบวนการรับข้อมูลของมนุษย์), อารมณ์, บุคลิกภาพ, พฤติกรรม, และรูปแบบรอยแผลเป็นระหว่างบุคคลที่หยาบขมมาสร้างผลงานมีผลกระทบทางด้านจิตใจจากเหตุการณ์ที่สร้างรอยแผลเป็นขึ้นซึ่งแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ การเกิดโรค กรรมพันธุ์ การเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องผ่านกระบวนการการรักษาทางการแพทย์ทั้งหมดและได้รับผลกระทบทางการรับรู้ถึงความเจ็บปวด การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในรูปแบบของรอยแผลเป็นซึ่งทางความคิดนั้นไม่มีใคร

ต้องการได้รับหรือมีมันเกิดขึ้นบนร่างกายของเราซึ่งได้เจอกับสถานการณ์ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ด้วยการเกิดโรค กรรมพันธุ์และจากอุบัติเหตุ ซึ่งส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดรอยแผลเป็นจากการรักษา การเย็บ การผ่าตัด และส่งผลถึงบุคลิกภาพที่อาจจะไม่มั่นใจในรอยแผลเป็น และไม่กล้าเปิดเผยรอยแผลเป็นให้ใครเห็น ซึ่งในทางกลับกันการยอมรับกับรูปร่างที่เราเป็นนั้น น่าจะเป็นความรู้สึกในแง่บวกมากกว่าการที่เรากลัว หรืออับอาย การมีรอยแผลเป็นขึ้นอยู่กับทัศนคติของคนที่เราพบเห็นและเจ้าของรอยแผลเป็นนั้น ๆ ซึ่งจากจุดนี้เริ่มจากความคิดมุมมองของผู้ที่มีรอยแผลเป็น ซึ่งมีความรุนแรงทางความรู้สึกของผู้ที่มีรอยแผลเป็น มักจะรู้สึกกลัว กังวล เศร้า หรือเป็นบทเรียนแก่ชีวิตเมื่อนึกถึงเหตุการณ์เหล่านั้นที่เกิดขึ้นมีส่วนทำให้มีผลกระทบกับความคิดหรือเป็นปัญหาที่หลาย ๆ ครั้งต้องเผชิญและอยากแก้ไข ซึ่งบางกรณีอาจมีผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันในบางบุคคล ที่อาจเกิดในที่ที่ผู้พบเห็นได้ เช่น บนใบหน้าหรือส่วนอื่น ๆ บนร่างกาย ซึ่งเจ้าของรอยแผลเป็นทุกคนนั้นคงไม่อยากจะให้ผู้อื่นได้พบเห็นบางคนอาจจะอาย กลัวเสียภาพลักษณ์และคิดว่าเป็นจุดบกพร่องของตนเอง ซึ่งในปัจจุบันความคิดเหล่านี้อาจหล่อหลอมให้คนที่มียรอยแผลเป็นบางกลุ่มได้รับมาจากค่านิยมของสังคมที่เจาะจงและนิยมความสมบูรณ์แบบ (Perfectionism) บุคลิกภาพที่มีความห้วนเหวทางอารมณ์สูงจึงเป็นนิสัยส่วนบุคคลที่ไม่ใช่มาจากการวินิจฉัยอาการทางจิตแต่ในชีวิตจริงมันกลับถูกใช้ในการวิพากษ์วิจารณ์ผู้คนโดยปราศจากองค์ความรู้ด้านจิตวิทยาเนื่องจากคนที่มีลักษณะสมบูรณ์แบบนิยมเป็นพื้นฐานของความสวย ความหล่อการศัลยกรรมการลบรอยแผลเป็น หรืออื่น ๆ ที่เป็นทางเลือกให้แก่คนกลุ่มนี้

อารมณ์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเสมอ สำหรับในการเรียนรู้ นั้น นักจิตวิทยาและนักการศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการที่ผู้เรียนมีอารมณ์ในทางที่ดี เช่น อารมณ์ดีใจ ร่าเริง ยินดี สบายใจ จะก่อให้เกิดผลดีในการเรียนรู้ ส่วนอารมณ์ในทางที่ไม่ดี เช่น อารมณ์โกรธ กลัว เศร้า อิจฉา ตื่นเต้นตกใจ มักเป็นตัวรบกวนความสามารถในการเรียนรู้ แต่บางครั้งอารมณ์ในทางที่ไม่ดีบางอย่างก็ทำให้บุคคลเรียนรู้ได้ดีขึ้น เช่น จากผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีระดับสติปัญญาค่อนข้างดี ถ้ามีความวิตกกังวลจะทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ได้ดีขึ้น แต่เด็กที่มีสติปัญญาปานกลางหรือค่อนข้างต่ำจะทำกิจกรรมได้เลวลง ปราณี รามสูต (2528) กล่าวว่าการเกิดอารมณ์ต่าง ๆ ให้ทั้งผลดีและผลเสียในด้านการเรียนรู้ ถ้าผู้เรียนเกิดอารมณ์ในระดับที่พอดี จะทำให้ร่างกายอยู่ในภาวะตื่นตัว พร้อมที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนรู้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อรับรู้ถึงแผลเป็นที่เกิดบนความไม่สมบูรณ์แบบในชีวิตและประสบการณ์ที่ผ่านมาในอดีต
2. เพื่อรับรู้ถึงช่วงเวลาที่ไม่มีการบอกกล่าวล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ที่ได้สร้างรอยแผลเป็น
3. เพื่อสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของเหตุการณ์ในอดีตในช่วงเวลาหนึ่ง

1.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพถ่ายในมุมมองด้านอารมณ์ความรู้สึก ที่แสดงถึงช่วงเวลาที่ไม่มีการบอกกล่าวล่วงหน้าของเหตุการณ์ที่เป็นประสบการณ์ในชีวิต ที่บุคคลหนึ่งได้เกิดรอยแผลเป็นขึ้นเป็นสัญลักษณ์ที่สะท้อนถึงเรื่องราวความทรงจำของเหตุการณ์ต่าง ๆ ของแผลเป็นที่ไม่ว่าจะเป็นแค่รอยขีดเล็ก ๆ ไปจนถึงแผลเป็นที่มีขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้นบนร่างกายมนุษย์ ความรู้สึกเจ็บปวด ความเศร้า ที่บุคคลหนึ่งจะผ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่อยู่เบื้องหลังของรอยแผลเป็นที่ผู้ใดได้พบเห็นแล้วเกิดการตั้งคำถามถึงรอยแผลเป็นนี้ ว่าได้รอยแผลนี้มาอย่างไร เป็นช่วงเวลาของความเจ็บปวดที่ต้องทำใจยอมรับในความไม่สมบูรณ์แบบของร่างกาย โดยบอกเล่าถึงความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่ได้ผ่านช่วงเวลาเหล่านั้นไปแล้ว โดยใช้รูปแบบของภาพจิตรกรรมในประวัติศาสตร์ตะวันตกที่แสดงถึงเหตุการณ์ในช่วงเวลาหนึ่ง ที่เกิดขึ้นและได้ผ่านไปแล้ว ตามยุคสมัยของประวัติศาสตร์

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1. รูปแบบของงานถ่ายภาพร่างกายเพื่อนำรอยแผลเป็นตามพื้นผิวหนังของมนุษย์ให้เกิดเป็นพื้นที่ใหม่แสดงให้เห็นถึงการตีความจากประสบการณ์จากรอยแผลเป็นทางด้านอารมณ์ความรู้สึกที่สะท้อนภาษาภาพออกมาผ่านภาพถ่าย
2. แนวทางการสร้างสรรค์งานสะท้อนความเป็นจริง ณ ช่วงเวลาหนึ่ง
3. ใช้เทคนิควิธีการภาพถ่าย
4. ผลงานศิลปนิพนธ์ 3 โครงการ
 - 4.1 ขนาด 841 x 1189
 - 4.2 ขนาด 841 x 1189

อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

การได้รับแผลเป็นและการรักษาแผลของตนเองได้ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าเอาตนเองไปเป็นแผลเป็นในจุดเดิม หรืออาจจะเป็นจุดใหม่ ที่สุดท้ายมันก็คือความเจ็บปวดไม่ต่างกัน ความเจ็บปวดนั้นแลคมด้วยความสวยงามที่พวกเขาเต็มใจมอบให้กับชีวิตคือประสบการณ์ แม้จะชั่วพริบตาชั่วครู่ก็ตามนั้นก็ทำให้เห็นว่าเรามีแผลเป็นจากความตั้งใจ และไม่ตั้งใจ อะไรก็เกิดขึ้นได้เพราะเป็นสิ่งเราไม่สามารถรู้เวลาล่วงหน้าได้ แผลเป็นแต่ละบุคคลนั้นมีความรู้สึกที่แตกต่างกันของรอยแผลเป็น รวมถึงการได้รับประสบการณ์และความรู้สึกของแต่ละบุคคลนั้น ได้ทำความเข้าใจเรื่องราวส่วนตัวของพวกเขาซึ่งได้รับการยอมรับเกี่ยวกับสภาพร่างกายสุขภาพ จิตใจ การแสดงออกของการยอมรับตนเองที่ไม่ได้สมบูรณ์แบบทางร่างกาย

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์จริง

โดยการสร้างสรรค์ข้าพเจ้าหยิบยกการใช้สัญลักษณ์แทนความหมายทางความคิดและอารมณ์ความรู้สึกกระบวนการคิดมาจากทัศนคติการมองโลก มองชีวิต ไม่ว่าเรื่องราวจะเลวร้าย ทุกข์แค่ไหนก็อยากถ่ายทอดออกมาในมุมมองเชิงความรู้สึกของภาพแทนที่แปรค่าจากอารมณ์เศร้าด้วยเรื่องราวสะเทือนใจเป็นการบอกเล่าเรื่องราวประสบการณ์ชีวิตของบุคคลเหล่านั้น ข้าพเจ้านึกถึงช่วงวัยเด็กที่น้องสาวของข้าพเจ้าได้เข้ารับการรักษาการผ่าตัดภายในช่องปากซึ่งน้องข้าพเจ้านั้นมีความผิดปกติเกิดขึ้นเพราะเส้นติดกับเหงือกมาตั้งแต่แรกเกิดซึ่งทำให้การสื่อสารนั้นลำบาก ทำให้พูดไม่ค่อยชัด ข้าพเจ้านั้นตกใจและประหลาดใจกับสิ่งที่ได้พบ ซึ่งความผิดปกตินี้มีทางรักษานั้นคือการผ่าตัด ซึ่งความเป็นเด็กข้าพเจ้ากลัวมาก ไม่รู้ว่าน้องสาวเป็นอะไรแต่หลังจากทำการรักษาเสร็จน้องข้าพเจ้าก็หายเป็นปกติแต่ช่วงระยะแรกยังพูดไม่ชัด และได้เกิดรอยแผลเป็นทิ้งไว้ที่บริเวณปลายลิ้นจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเหตุการณ์หรือช่วงเวลาเหล่านั้นอาจจะไม่ได้เกิดจากตัวข้าพเจ้าเองแต่ได้เกิดขึ้นกับคนใกล้ชิดตัวของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงเหตุการณ์ช่วงเวลาเหล่านั้นจากการเห็นที่เกิดขึ้นจากรอยแผลเป็นของผู้อื่น

รอยแผลเป็นของบุคคลใกล้ชิดตัวข้าพเจ้านอกจากคนในครอบครัว ยังมีเพื่อนข้าพเจ้าที่มีรอยแผลเป็นจากการเกิดโรคร้ายในร่างกายเช่นกันซึ่งข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องการป่วยเป็นโรคกระดูกสันหลังคดของเพื่อนข้าพเจ้าเป็นต้นทางในการสร้างงานจากความรู้สึกของตัวเองที่เกิดความรู้สึกกลัวและสะเทือนใจกับรอยแผลเป็นจากการผ่าตัดที่ถูกกระทำจากการเกิดโรค อากาของโรคนี้มี

ผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันของเพื่อนข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ส่งผลต่อภาพลักษณ์และสุขภาพ ในช่วงแรกได้ไปรักษาด้วยการฝังเข็มจากหมอยาแผนโบราณซึ่งปรากฏว่าไม่หายขาด จึงได้เข้ารับการรักษาทางการแพทย์และเข้ารับการผ่าตัด จึงได้ทำให้เกิดรอยแผลเป็นช่วงบริเวณหลังของเพื่อนข้าพเจ้า ซึ่งในความเป็นเหตุของผลกระทบอันดับแรกคือเรื่องภาพลักษณ์ที่ทำให้ไม่อยากจะให้ใครได้เห็นรอยแผลเป็นของตนเองหรือการใส่เสื้อผ้าที่ต้องมั่นใจว่าไม่เห็นรอยแผลเป็นที่หลังเด็ดขาด ซึ่งตรงจุดนี้นั้นแล้วแต่เหตุผลส่วนตัวของแต่ละบุคคล

ซึ่งรอยแผลเป็นที่เกิดจากโรคหรืออุบัติเหตุ นั้นไม่สามารถคาดการณ์รอยแผลเป็นได้ ขึ้นอยู่กับขนาดแผลที่ได้รับมา จากคนใกล้ชิดข้าพเจ้าอีกท่านหนึ่งซึ่งได้เกิดอุบัติเหตุรถล้มมีแผลที่ช่วงท้องมีขนาดของแผลเป็นที่ใหญ่มาก เกิดจากความประมาทในการขับขี่รถมอเตอร์ไซค์ล้มจึงสร้างบาดแผลและความเจ็บปวดแก่ตนเอง บาดแผลที่มาพร้อมกับเรื่องราวประสบการณ์ความประมาทของรอยแผลเป็นนั้น เป็นเรื่องเตือนใจว่าจะไม่ทำให้เกิดอุบัติเหตุแก่ตนเองและแก่ผู้อื่น

ชีวิตคือความไม่สมบูรณ์ และความไม่สมบูรณ์นั้นเองที่เป็นเครื่องยืนยันว่าเราได้ผ่านการใช้ชีวิตมา ทั้งยังทำให้เราอยากมีชีวิตต่อไปแผลเป็นทั้งหลายเหล่านี้ ทันทันที่มันเกิดเหตุการณ์ เราเจ็บปวดและทรมานกับมันมากทั้งร่างกายและจิตใจ เมื่อความรู้สึกจางหายก็ยังคงเจ็บทุกครั้งที่มองเห็นมัน ไม่อยากเป็นแผลเป็น ไร้คำไหน แต่เมื่อเวลาผ่านไป แผลเป็นเหล่านี้กลับกลายเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย เห็นทุกวันจน ไม่เห็นว่ามันเป็นของแปลกหรือกระทั่ง " คำไหน " กลับมองเห็นมันเป็นส่วนหนึ่งของตัวเรา ไม่มีมันเราอาจจะมีแผลที่อื่น แผลเป็นเหล่านี้ก็อีกมิติหนึ่งก็คือครู ที่ตักเตือนให้เราระมัดระวังมากขึ้น นอกจากนั้นทุกแผลก็ยังมีพร้อมความทรงจำที่ไม่มีวันลืม เราจำความเจ็บปวดได้ลึกกว่าความสุข เช่นกันกับความเจ็บปวด เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะปฏิเสธหรือหลงลืมมันก็คงเป็นไปไม่ได้ หากแต่ที่จริงแล้วเราอาจไม่ต้องลืม เพราะสุดท้ายเราก็จะ อยู่กับมันได้ เหมือนแผลเป็นเราจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของกันและกันความเจ็บปวดกับชีวิต เมื่อผ่านชีวิตมาถึงช่วงเวลาหนึ่ง เมื่อเป็นแผลและมีแผลเป็นมาจนถึงจำนวนหนึ่ง ถึงตอนนั้นเราก็ไม่ร้องไห้กับแผลใหม่มากเท่าแผลแรก ๆ อีกต่อไปแล้ว เพราะเราเข้าใจแล้วว่า ชีวิตคือความไม่สมบูรณ์ และความไม่สมบูรณ์นั้นเองที่เป็นเครื่องยืนยันว่าเราได้ผ่านการใช้ชีวิตมา ทั้งยังทำให้เราอยากมีชีวิตต่อไป ชีวิตที่ดีมิใช่ชีวิตที่ไม่มีแผลเป็น หากแต่เป็นชีวิตที่สามารถอยู่กับแผลเป็น ได้ตราบที่เรายังรังเกียจแผลเป็น

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินโซฟีแฮร์ริส – เทย์เลอร์ (Sophie Harris-Taylor)

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานของ โซฟีแฮร์ริส – เทย์เลอร์ (Sophie Harris-Taylor) ศิลปินประเทศอังกฤษ โดยส่วนใหญ่ศิลปินทำงานเกี่ยวข้องกับเรื่องกายภาพมนุษย์และได้พัฒนาความสนใจในการถ่ายภาพในช่วงวัยรุ่นของตัวศิลปิน โดยการบันทึกชีวิตและประสบการณ์ของศิลปินและเพื่อนของเธอ ศิลปินสร้างภาพของเธอโดยการใช้ความธรรมชาติ แสงธรรมชาติและสภาพความเป็นจริง งานของเธอมีความนุ่มนวลและความลึกที่น่าสนใจ เธอถอดความท้าทายในการทำงานกับการถ่ายด้วยแสงธรรมชาติ สะท้อนความเป็นจริง ตลอดการทำงานศิลปินพยายามค้นหาความจริงอย่างต่อเนื่องซึ่งถูกบังคับโดยความรู้สึกบางอย่างต่อผลงานในด้านความงามในมุมมองของศิลปินเอง

ผลงานชุดหนึ่งกำพริ้ว (Epidermis) ประกอบด้วยภาพถ่ายภาพผู้หญิงที่เกิปัญหาการเกิดผิวหนังบนใบหน้าซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไม่สมบูรณ์แบบที่เกิดขึ้น ทุกคนเห็นว่าสภาพผิวของพวกเรามีความสำคัญมากกว่าที่เป็นอยู่จริงซึ่งไม่ได้หมายถึงการลดผลกระทบที่อาจมีต่อบุคคล ภาพถ่ายทั้งหมดที่เห็นคือผิวที่สมบูรณ์แบบ ทำให้ตระหนักว่าเรามีความสำคัญและตระหนักถึงความไม่สมบูรณ์ของเราว่า "ความไม่สมบูรณ์" มากกว่าคนอื่น

ภาพที่ 2.1 ผลงานของ Sophie Harris-Taylor. 2018. [Online]. Available :

<http://www.sophieharristaylor.com/filter/Overview/Epidermis>

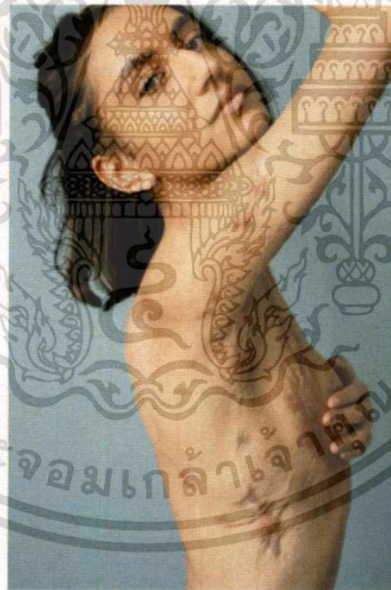
ได้รับอิทธิพลจากการถ่ายรอยแผลเป็นที่เกิดจากรอยสิวที่เป็นเรื่องละเอียดอ่อนสำหรับผู้หญิงเป็นอย่างมาก ซึ่งศิลปินเลือกจากการเกิดรอยสิวและทิ้งรอยรอยแผลเป็นไว้ สร้างงานชุดนี้มาเพื่อเสริมสร้างกำลังใจให้ผู้หญิงที่เป็นสิวนั้นมีความมั่นใจกับรูปลักษณ์ตัวเองมากขึ้นและสะท้อนถึง

มุมมองของสังคมที่มองเรื่องว่าเป็นจุดด้อยของตัวเอง วิธีการถ่ายที่มีอิทธิพลต่องานข่าวเจ้าโดยการถ่ายความเป็นจริงที่ไม่ปรุงแต่งของตัวแบบที่สื่อสารอย่างชัดเจน

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินโซฟี มายาน (Sophie Mayanne)

สำหรับผลงานของ โซฟี มายาน (Sophie Mayanne) ศิลปินเป็นช่างภาพแฟชั่นสไตล์ของเธอไม่สามารถระบุได้ซึ่งเป็นที่นิยมชมชอบภาพลักษณ์ที่โดดเด่นและเป็นของเธอ ผลงานของเธอได้รับการยอมรับจากทั้งอุตสาหกรรมแฟชั่นและดนตรีและได้รับการสนับสนุนจากศิลปินและสิ่งพิมพ์ที่ชื่นชมในความซื่อสัตย์สุจริตและความจริงใจในภาพของเธอ

ผลงานชุดเบื้องหลังรอยแผลเป็น (Behind the Scars) ศิลปินใช้ภาพบุคคลที่ใกล้ชิดกับรอยแผลเป็นจากการเกิดไฟรอยไหม้ที่เกิดจากการล่องละเมิดในประเทศต่อต้านบาดแผลหลังการผ่าตัดเป็นที่ยอดเยี่ยมของความงามที่เป็นเอกลักษณ์ของรอยแผลเป็นและเรื่องราวอันทรงพลังของการกู้คืนและการยอมรับที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา รอยแผลเป็นที่มีส่วนผสมของความกลัวและความหลงใหล

ภาพที่ 2.2 ผลงานของ Sophie Mayanne. 2018. [Online]. Available :

https://i-d.vice.com/en_uk/article/wj7akz/this-photographer-takes-intimate-portraits-of-people-with-scars

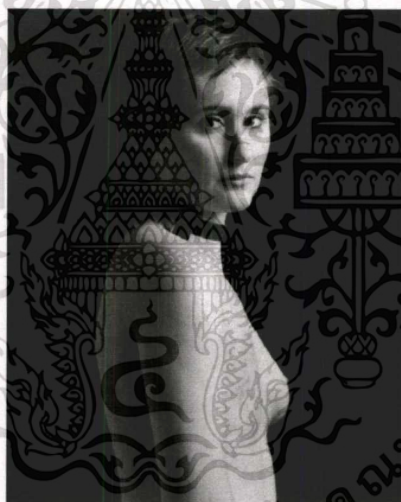
ได้รับอิทธิพลจากการถ่ายรอยแผลเป็นที่เกิดจากเหตุการณ์รุนแรงที่เป็นเรื่องสะเทือนใจสำหรับบุคคลเป็นอย่างมาก ซึ่งศิลปินเลือกจากการเกิดทั้งรอยรอยแผลเป็นไว้ สร้างงานชุดนี้มาเพื่อเสริมสร้างกำลังใจให้ผู้ที่เป็นแผลเป็นนั้นมีความมั่นใจกับรูปลักษณ์ตัวเองมากขึ้นและสะท้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงมุมมองของสังคมที่มองเรื่องว่าเป็นจุดด้อยของตัวเอง และรับรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นได้พบผ่านรอยเป็นวิธีการถ่ายที่มีอิทธิพลต่องานข้าพเจ้าโดยการถ่ายความเป็นจริงที่ไม่ปรุงแต่งของตัวแบบที่สื่อสารอย่างชัดเจน

2.4 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน เดวิด เจย์ (David Jay)

สำหรับผลงานของ เดวิด เจย์ (David Jay) คือความงามที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง การแสดงนี้แสดงภาพชีวิตของช่างภาพชาวอเมริกันช่างภาพที่ ถ่ายทอดการต่อสู้ของผู้ป่วยโรคมะเร็งเต้านมทำให้พวกเขามีรอยแผลเป็นที่แสดงถึงความกล้าหาญ ศิลปินซึ่งแสดงให้เห็นถึงแพ้นั้นสูงทำให้ทักษะของเขากลายเป็นเรื่องของมนุษย์ ที่ทำให้เห็นได้ชัดว่าโรคนี้นั้นไม่เพียงทำให้คนแก่ทุกข์ทรมานเท่านั้น สตรีที่อยู่ในภาพช่วงอายุ 18 - 35 ปี ก็เกิดสภาวะของโรคนี้นี้ได้เหมือนกัน สำหรับความคิดของตัวศิลปินนั้นมีบางอย่างที่เจ็บปวดในความเป็นมนุษย์

ภาพที่ 2.3 ผลงานของ David Jay. 2011. [Online]. Available :

<https://www.citybeat.com/arts-culture/visual-arts/article/13011141/photography-exhibition-the-scar-project>

ได้รับอิทธิพลจากการถ่ายรอยแผลเป็นที่เกิดจากเหตุการณ์จริงของผู้หญิงหนึ่งในโรคมะเร็งเต้านมที่เป็นเรื่องสะเทือนใจเป็นอย่างมาก ซึ่งศิลปินเลือกถ่ายรอยแผลเป็นที่ได้รับการผ่าตัดรักษาให้หายจากโรค ซึ่งจากประสบการณ์ที่เกิดจากโรคเป็นการแสดงถึงความเข้มแข็งที่ได้ผ่านช่วงเวลานั้นมาได้อย่างเข้มแข็ง การที่ขาดอวัยวะที่สำคัญไปมันต้องแลกกับหลาย ๆ สิ่งในชีวิตของบุคคลนั้น ๆ สร้างงานชุดนี้มาเพื่อเสริมสร้างกำลังใจให้ผู้ที่เป็นแผลเป็นนั้นมีความมั่นใจกับรูปลักษณ์ตัวเองมากขึ้นแม้จะไม่สมบูรณ์พร้อมทางร่างกายก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 อิทธิพลจากภาพจิตรกรรมของแรมบรันต์ (Rembrandt)

แรมบรันต์ (Rembrandt) เป็นศิลปินคนสำคัญแห่งยุคบาโรก (Baroque) ในช่วงศตวรรษที่ 17 ผลงานทั้งภาพเขียนและภาพพิมพ์ของเขามีส่วนสำคัญที่ทำให้เนเธอร์แลนด์รุ่งเรืองสุดขีดเป็นยุคทองของดัตช์ (Dutch Golden Age) แรมบรันต์มีผลงานชิ้นเยี่ยมที่มีชื่อเสียงก้องโลกมากมาย เช่น ภาพ The Night Watch และ The Anatomy Lesson of Dr. Nicolaes Tulp รวมทั้งภาพเหมือนตัวเอง (Self - portraits) ที่เขียนด้วยสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์ งานของเขาโดดเด่นด้วยการใช้แสงและเงาอันเป็นเทคนิคเฉพาะตัวที่ยอดเยี่ยม โดยมีอิทธิพลต่อการสร้างผลงานภาพถ่ายของข้าพเจ้า ด้วยการจัดแสงเงา และ โทนสีของภาพที่เห็นแสงจัดเงาจัด ภาพที่อยู่ในเงามืด มีส่วนสว่างเฉพาะจุดที่ต้องการเน้นส่วนสำคัญของภาพ ส่วนองค์ประกอบของภาพนั้นจะซ่อนให้เห็นเลือนรางอยู่ในเงามืด

ภาพที่ 2.4 ภาพจิตรกรรมของแรมบรันต์ (Rembrandt). 2018. [Online].

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Self-portrait_by_Rembrandt.jpg

2.6 อิทธิพลจากบทความทางด้านความงาม

ทางด้านลักษณะของพื้นผิวร่างกายมนุษย์ซึ่งเกิดจากการจ้องจับผิดเรือนร่างของตนเองเพื่อหาข้อเสีย และหากย้อนมองในมุมกลับ พฤติกรรมนี้ส่งผลกระทบต่อจนเกิดความวิตกกังวลและรู้สึกอับอายในรูปร่างของตนได้ซึ่งมุมมองค่านานิยมของคนส่วนใหญ่ในปัจจุบันมักสนใจจุดบกพร่องความไม่สมบูรณ์แบบในรูปร่างที่เกิดจากลักษณะของบุคคลที่แตกต่างกันทางกายภาพความงามบางอย่างที่บ่งบอกเรื่องความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละบุคคลคือการเกิดร่องรอยของจุดตำหนิเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติทั่วไปตามร่างกายตั้งแต่วัยเด็กหรือพึงการขึ้นตามการเจริญเติบโต ซึ่งจุดในบริเวณนั้นมีความผิดปกติเกิดขึ้น ทั้งรูปร่าง, ขนาด, และจำนวน โดยไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด แต่เกี่ยวข้องกับสภาพผิว (Skin type) แต่ละคน, พันธุกรรม, แสงแดด, และอายุ จึงเกิดความรู้สึกถึงข้อเสียต่อตัวเอง

ทางด้านความสวายนความบกพร่องจะเรียกว่าเป็นทรนความงามของสาวยุคใหม่ก็ไม่เชิง ซึ่งตอนนี้ในโลกกลับมาเปิดกว้างยอมรับความไม่สมบูรณ์แบบมากขึ้นทุกที่ทั้งในโลกของบิวตี้หรือบนรันเวย์ มักมีปรากฏการณ์ที่สร้างความสือฮาของเหล่านางแบบได้เสมอสิ่งที่น่าสนใจประการหนึ่งของหญิงสาวเหล่านี้ต่างก็อยู่บนพื้นฐานเดียวกันคือแอตติจูด (attitude) หรือทัศนคติในการใช้ชีวิตนั่นเองพวกเค้าเหล่านั้นไม่ต้องการคำคมที่สวยหรูเพื่อเรียกยอดไลค์บนโลกโซเชียลมีเดีย (Social Media) แต่พวกเธอดำรงอยู่ได้ด้วยกำลังใจและความแข็งแกร่งที่สร้างขึ้นด้วยตัวเอง พวกเธอมองข้ามข้อบกพร่องของตัวเองแล้วเปลี่ยนเป็นพลังที่มากกว่าเดิม พร้อมสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้คนรอบข้างชื่นชม ให้โลกได้ตกตะลึงจนหลายครั้งที่สวยโคตรเด่นและสมบูรณ์แบบกว่าคนทั่วไปด้วยซ้ำไป (นิอร สุขวัญ, 2018 : ออนไลน์)

รูปร่างเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ๆ สำหรับอาชีพ ‘นางแบบ’ เพราะไม่ว่าจะเป็นการเดินแบบหรือถ่ายแบบก็ล้วนแต่มีการโชว์รูปร่างทั้งนั้น และถ้าหากได้รับอุบัติเหตุหรือได้รับการผ่าตัดที่ทำให้มีรอยแผลเป็นอยู่บนร่างกาย นางแบบคนนั้นอาจจะต้องจบอาชีพของพวกเธอเลยก็เป็นไปได้ ย้อนกลับไปเมื่อ Bec อายุ 24 ปี เป็นนางแบบเธอได้ไปเที่ยวที่เกาะบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย และที่นั่นเธอได้ติดไวรัสซึ่งส่งผลให้เป็นโรคหัวใจวายเรื้อรังเหตุการณ์วันนั้นทำให้เธอต้องเข้ารับการผ่าตัดปลูกถ่ายหัวใจและนั่นได้หลงเหลือรอยแผลเป็นซึ่งสร้างความเปลี่ยนแปลงอันใหญ่โตให้กับชีวิตของเธอและอย่างที่เรารู้ว่าไปในตอนต้นในฐานะนางแบบ หน้าตา รูปร่าง ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก ๆ แม้จะเป็นรอยแผลเล็ก ๆ ก็สามารถส่งผลกระทบต่ออาชีพของเธอได้ ซึ่งการยอมรับในแผลเป็นที่หลงเหลืออยู่บนร่างกายมันไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลย ซึ่งไม่ใช่กับ Bec Cravon นางแบบผู้ได้รับการผ่าตัดปลูกถ่ายอวัยวะและนั่นได้ทิ้งรอยแผลเป็นอันใหญ่โตเอาไว้กลางอกของเธอ แต่เธอเรียนรู้ที่จะอยู่และยอมรับมันและยังให้ข้อคิดการรักตัวเองกับผู้อื่นอีกด้วยหลายปีผ่านไป กระทั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เธออายุได้ 29 ปี เธอได้โพสต์รูปและแชร์ประสบการณ์ลงในอินสตาแกรม (Instagram) ส่วนตัวที่แสดงให้เห็นรูปของตัวเธอหลังจากผ่านการปลูกถ่ายหัวใจมา 5 สัปดาห์กับอีกรูปที่ถ่ายเมื่อไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมา

เธอกล่าวว่า “ การที่ได้รับการผ่าตัดปลูกถ่ายอวัยวะไม่เพียงแต่เหมือนกับที่ได้รับการรับคำอวยพร แต่ยังเป็นการเปิดประสบการณ์ใหม่ๆ อีกด้วย บางเวลาฉันก็รู้สึกเหมือนว่าตัวเองกำลังนั่งอยู่บนรถไฟเหาะที่ไม่มีวันสิ้นสุด รอยแผลเป็นมันเป็นเรื่องบางอย่างที่ซ่อนเอาไว้ได้ยาก แต่นี่มันปี 2018 แล้วนะ รอยแผลเป็นพวกนี้ไม่เพียงแต่แสดงถึงความสวยงาม ความพิเศษ และความเป็นเอกลักษณ์ แต่ยังสิ่งที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวอันทรงพลังได้ ”

จอห์น เมเยอร์ นักจิตวิทยาเจ้าของผลงานหนังสือ แฟมิลี ฟิต ไฟนด์ ยัวร์ บาลานซ์ อิน लाईฟ (Family Fit Find Your Balance in Life) ให้สัมภาษณ์กล่าวถึงนางแบบ ไคลี เจนเนอร์ ถึงการที่นางแบบสาวนั้นได้ถ่ายแบบลงนิตยสารด้วยในภาพนั้นได้เห็นรอยรอยของแผลเป็นของเธอซึ่งสื่อความหมายที่ดี แม้ในภาพจะเห็นรอยแผลเป็นที่ไม่ได้ทำการปรับแต่งรูปออกแต่อย่างใดซึ่งมันเป็นความตั้งใจของเธอ ซึ่งทำให้เมเยอร์มองเห็นและนับว่าเป็นเรื่องที่ดีและสำคัญมากที่บุคคลที่มีชื่อเสียงโด่งดังจะโชว์จุดบกพร่องให้ให้เห็นผ่าน โซเชียลมีเดีย เปิดเผยรอยแผลเป็นนั้น หรือจุดบกพร่องอื่น ๆ ตามร่างกายนับเป็นการส่งข้อความที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อคนเท่าไปว่า มันเป็นเรื่องปกติธรรมดากับการที่เรามีจุดด้อยหรือจุดที่ไม่สมบูรณ์ในร่างกายของเราเอง ยอมรับมันและมีความคิดในแง่บวก (จอห์น เมเยอร์, 2018 : ออนไลน์)

ซึ่งอิทธิพลที่ได้กล่าวมานี้ เป็นมุมมองที่ศิลปินได้ถ่ายทอดผ่านแนวคิดของตัวศิลปิน ซึ่งข้าพเจ้านำมาคิดสร้างสรรค์ต่อในแนวทางที่ข้าพเจ้านั้นสนใจและหยิบยกมาทำงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในผลงานภาพถ่ายของข้าพเจ้า

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

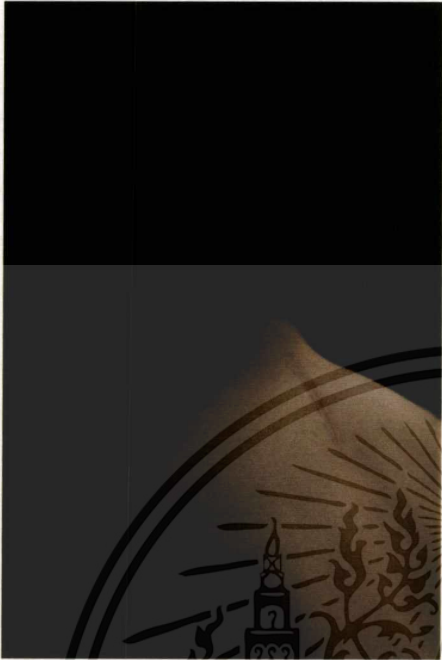
ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าสร้างงานด้วยเทคนิคภาพถ่ายรอยแผลเป็น ซึ่งได้พัฒนาการถ่ายและมีการเลือกแผลเป็นที่สามารถเล่าเรื่องราวและประสบการณ์ของผู้ที่มีรอยแผลเป็นที่แตกต่างกันออกไปในหลายรูปแบบที่เป็นเฉพาะของแต่ละบุคคล ส่วนการดำเนินการในภาคปฏิบัตินั้นประกอบด้วยขั้นตอนการสร้างภาพร่างเพื่อเข้าสู่กระบวนการพัฒนาภาพร่างเพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานภาพถ่ายต่อไปซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 โครงการ

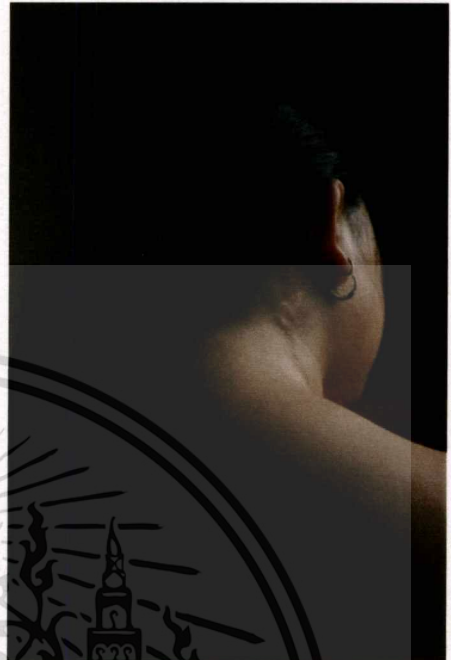
โครงการ 1

ข้าพเจ้านำเสนอภาพร่าง โครงการที่ 1 ข้าพเจ้านั้นสนใจรอยแผลเป็นของบุคคลที่พบเห็นจากคนใกล้ตัวที่ข้าพเจ้าได้พบเห็น และได้รับรู้ถึงเหตุการณ์ที่สร้างรอยแผลเป็นเหล่านั้น ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเกิดการตั้งคำถามถึงรอยแผลเป็นนั้น ว่าได้มาอย่างไร ยังเจ็บอยู่หรือไม่ เป็นการสะท้อนภาพแทนเรื่องราวและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลข้าพเจ้าจึงหยิบยก เรื่องราวเหล่านี้มาสร้างผ่านภาพถ่าย ซึ่งข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการถ่ายคนใกล้ตัวคือเพื่อนของข้าพเจ้า ที่ได้รับรอยแผลเป็นจากการผ่าตัด 2 คน จากภาพร่างที่ 3.1 รอยแผลเป็นจากการผ่าตัดหมอนรองกระดูกทับเส้นประสาทส่วนคอ และจากภาพร่างที่ 3.2 รอยแผลเป็นจากการผ่าตัดไทรอยด์ กำหนดขอบเขตการถ่ายรอยแผลเป็นของบุคคลโดยเลือกลักษณะของรอยแผลเป็นที่อยู่บริเวณช่วงคอของแบบ ซึ่งข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตของรอยแผลเป็นให้อยู่ในช่วงหัวถึงท้องหรือช่วงพอร์ตเทรต (Portrait) ของแบบ โดยสถานที่ในการถ่ายนั้นได้ถ่ายภายในห้องที่มีแสงธรรมชาติ ซึ่งปัญหาในการสร้างผลงานที่เกิดขึ้นคือเรื่องการหาแบบที่มีรอยแผลเป็นช่วงหัวถึงท้อง และการถ่ายการจัดองค์ประกอบของรอยแผลและแสงเงาให้สัมพันธ์กัน ซึ่งปัญหาขององค์ประกอบของแสงเงาในภาพนั้นยังไม่สมบูรณ์จากการทดลองถ่าย จากภาพร่างทั้งหมดได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 3 และ 4 มาสร้างเป็นผลงาน

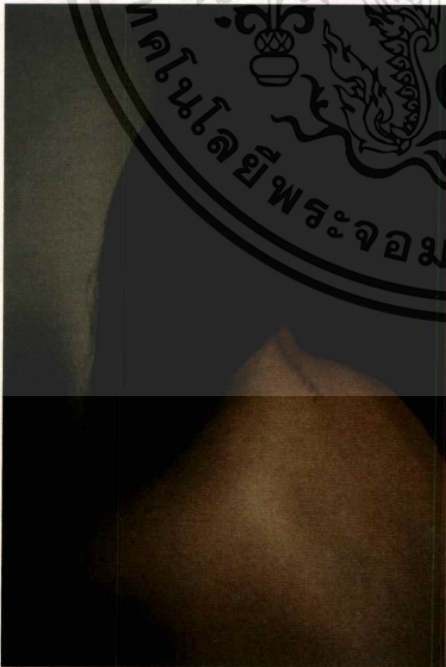
ภาพร่างโครงการที่ 1

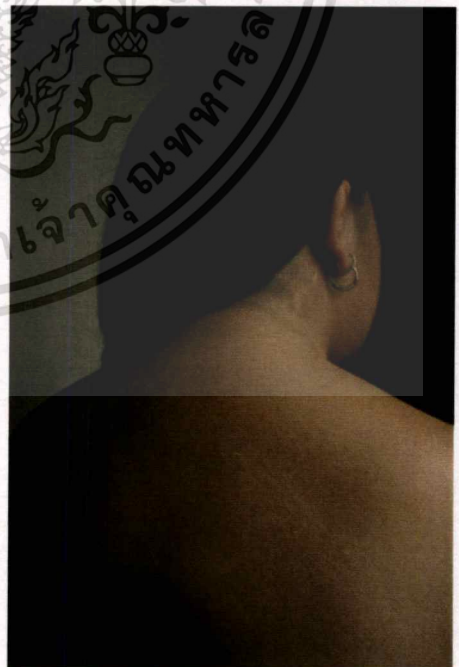
ภาพที่ 3.1 ภาพร่าง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่าง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.3 ภาพร่าง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.4 ภาพผลงาน โครงการที่ 1 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 2

ผลงานในโครงการที่ 2 ได้เลือกแบบที่มีรอยแผลเป็นตรงช่วงหัวไหล่และแขนที่เกิดจากอุบัติเหตุ จากแผลเป็นจากมีดบาดและอุบัติเหตุทะเลวิวาท โดยได้มีการพัฒนาต่อจากโครงการที่ 1 โดยข้าพเจ้ามุ่งเน้นในเรื่องการจัดองค์ประกอบและทोनสีแสงเงาของภาพ โดยการเลือกการถ่ายโดยใช้แสงธรรมชาติและการปรับกล้องในการถ่าย ให้ภาพมีบรรยากาศของแสงให้กลมกลืนกันทั้งภาพ โดยยกตัวอย่างงานจิตรกรรมของแรมบรันด์ (Rembrandt) เป็นต้นแบบของแสงเงาของภาพ และสร้างลำดับขององค์ประกอบในการมองภาพที่ชัดเจนขึ้น โดยปัญหาของโครงการที่ 2 นั้นยังคงเป็นเรื่ององค์ประกอบของภาพ รอยแผลเป็นนั้นมีขนาดที่เล็กเกินไปจึงทำให้จุดเด่นดูไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ในโครงการที่ 2 นั้นได้เลือกภาพร่างที่ 3.7 และ ภาพร่างที่ 3.8 เป็นผลงานในโครงการที่ 2

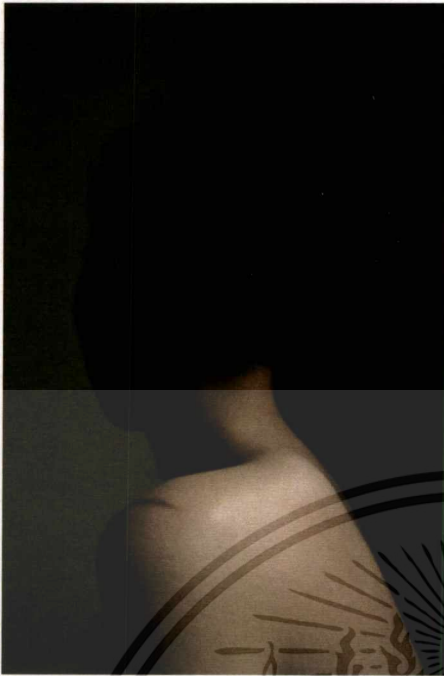
ภาพร่างโครงการที่ 2

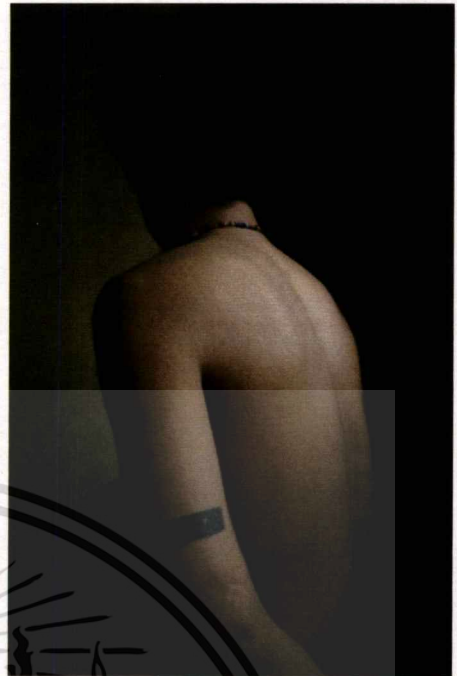
ภาพที่ 3.5 ภาพร่าง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.6 ภาพร่าง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 2

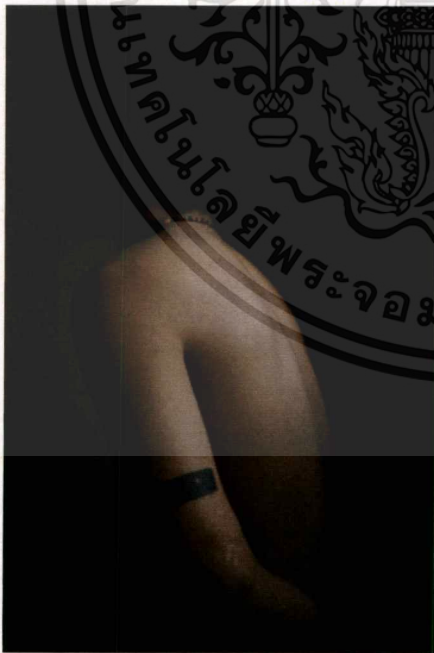
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

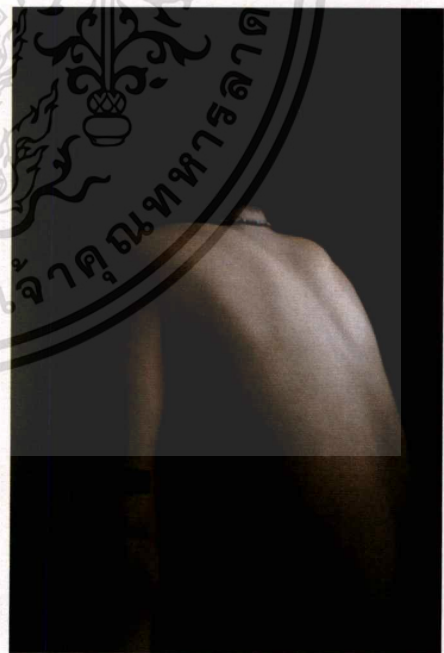
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโครงกระดูกที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโครงกระดูกที่ 2 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างโครงกระดูกที่ 2 ชั้นที่ 5

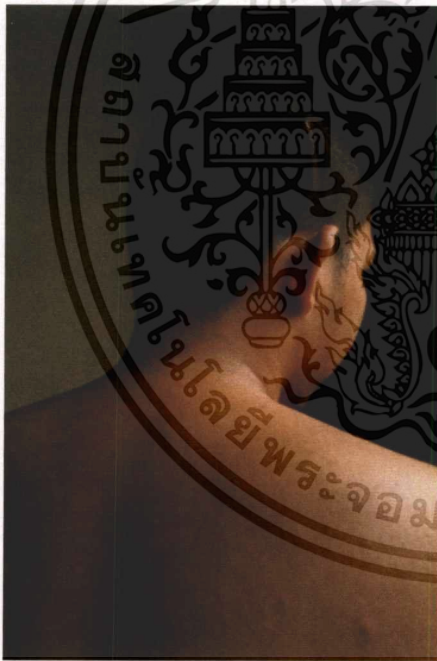

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างโครงกระดูกที่ 2 ชั้นที่ 6

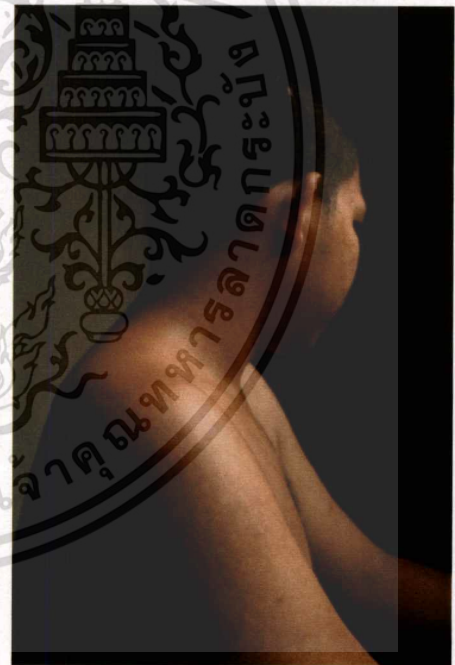
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 3

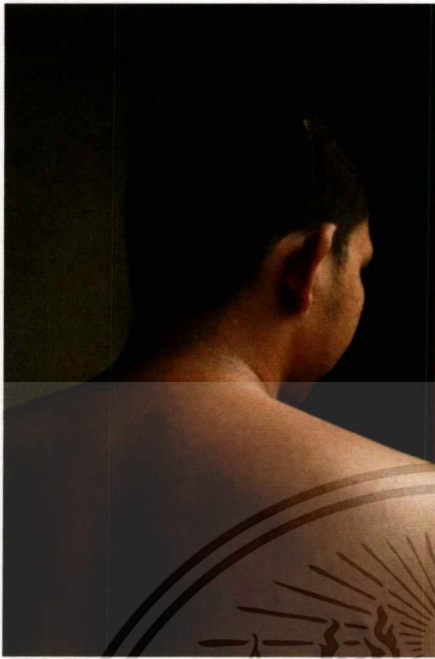
ผลงานในโครงการที่ 3 มีการพัฒนาต่อจากโครงการที่ 2 โดยการจัดรูปแบบองค์ประกอบของภาพทั้งหมดเริ่มจากแบบที่อ้างอิงท่าทางการถ่ายจากภาพจิตรกรรมในประวัติศาสตร์ของ แรมบรันด์ (Rembrandt) เป็นศิลปินคนสำคัญแห่งยุคบาโรก (Baroque) ในช่วงศตวรรษที่ 17 ผลงานภาพเขียนของเขามีส่วนสำคัญที่ทำให้ที่แสดงรูปร่างชัดเจนของร่างกายของแบบ และให้เข้ากับบรรยากาศในภาพ โดยที่ภาพรวมในภาพกลมกลืนเป็นองค์ประกอบเดียวกัน โดยเลือกรอยแผลที่อยู่ช่วงหัวที่เกิดจากอุบัติเหตุรถชนในวัยเด็กและรอยแผลช่วงหลังจากสุขภาพที่ได้รับการผ่าตัดกระดูกในวัยเด็กจากการเลือกรอยแผลเป็น เลือกจากแผลเป็นที่เกิดในช่วงวัยเด็กเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจนถึงปัจจุบันรอยแผลก็ยังอยู่บนร่างกาย ซึ่งในโครงการที่ 3 นั้นได้เลือกภาพร่างที่ 3.11 และ ภาพร่างที่ 3.14 เป็นผลงานในโครงการที่ 3

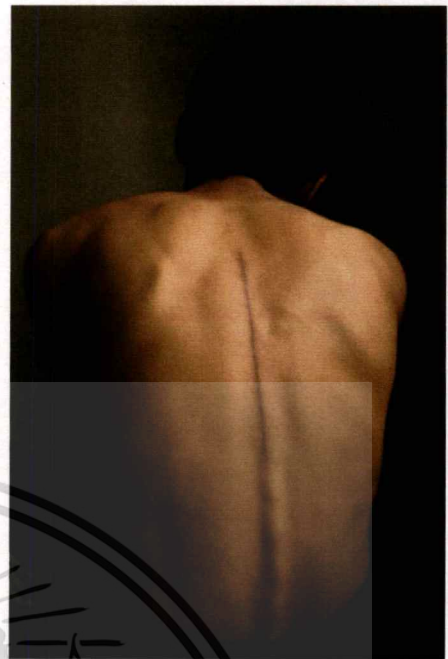
ภาพที่ 3.11 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1

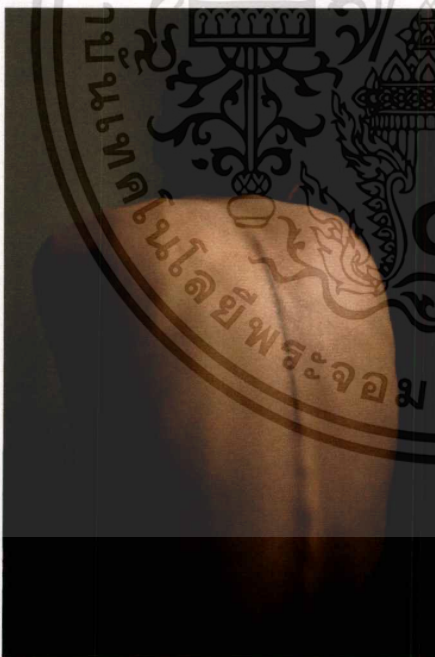
ภาพที่ 3.11 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2

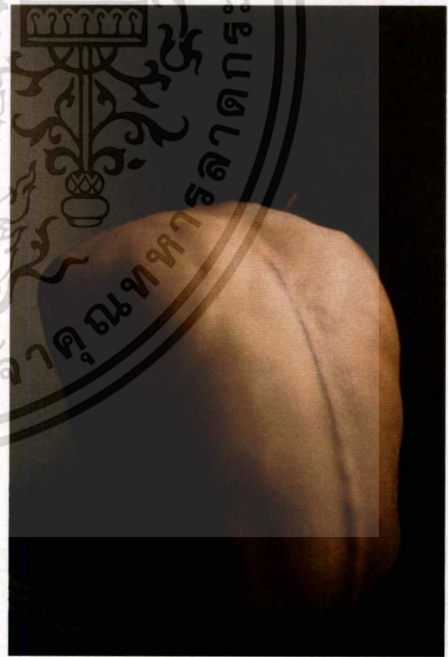
ภาพที่ 3.12 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 3.15 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เทคนิคและกระบวนการสร้างงานผลงาน

3.2.1 วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการถ่าย

กล้องถ่ายรูป Canon EOS M50 กล้องมิเรอร์เลส

ใช้เซนเซอร์ CMOS ขนาด APS - C ความละเอียดอยู่ที่ 24 ล้านพิกเซล จำนวนพิกเซลกล้องสามารถรับ ISO ได้ตั้งแต่ 100 – 25,600

ภาพที่ 3.16 วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการถ่าย กล้องถ่ายรูป Canon EOS M50 กล้องมิเรอร์เลส

เลนส์คิต 15 – 45mm f3.5 – 6.3

เลนส์คิตที่มาพร้อมกับกล้องตัวนี้คือเลนส์ 15 – 45mm f3.5 – 6.3 เหมาะสำหรับการถ่ายภาพท่องเที่ยว ทิวทัศน์ และชีวิตประจำวัน ระบบ IS ให้ความเร็วชัตเตอร์ที่ 3.5 สตอป

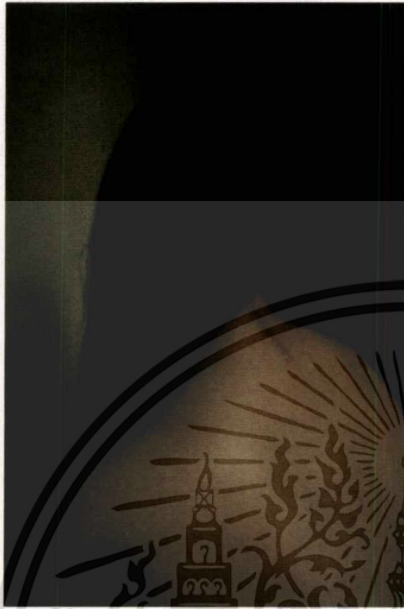

ภาพที่ 3.17 วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการถ่าย เลนส์คิต 15 – 45mm f3.5 – 6.3

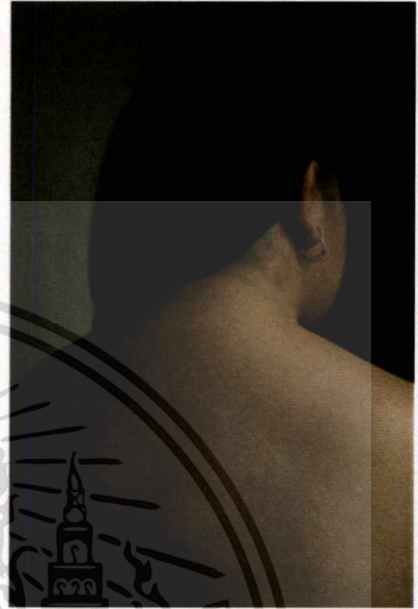
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบในการถ่ายทั้ง 3 โครงการ มี 6 คน โครงการละ 2 คน

โครงการที่ 1

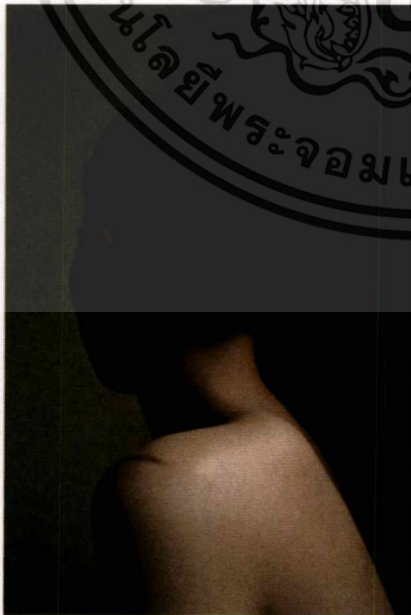

ภาพที่ 3.18 ภาพแบบแฟลเป็นผ้ากระดুকคอ

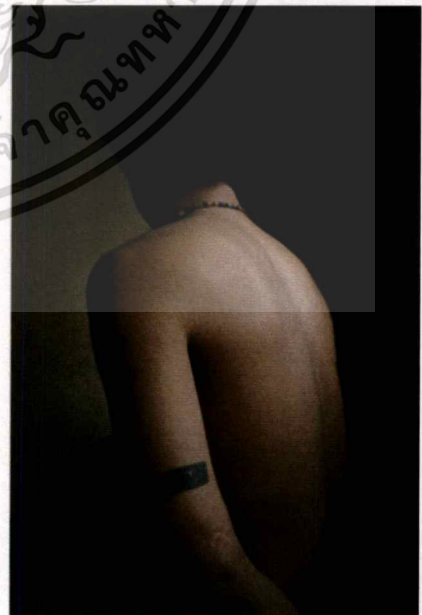

ภาพที่ 3.19 ภาพแบบแฟลเป็นผ้าตัดไทรอยด์

โครงการที่ 2

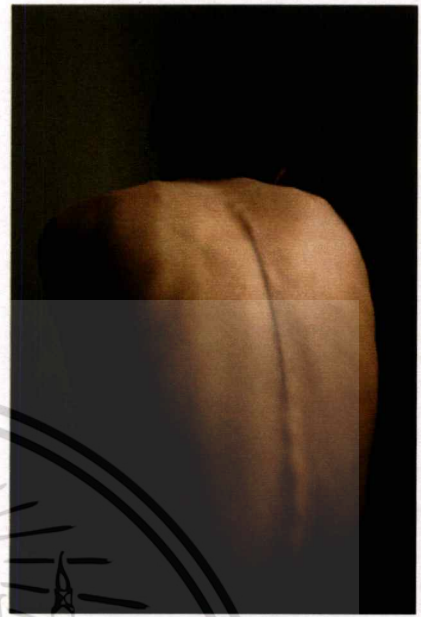
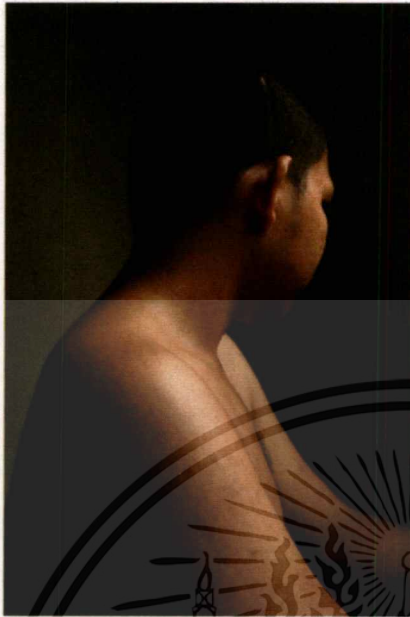
ภาพที่ 3.20 ภาพแบบแฟลเป็นคิลอยด์

ภาพที่ 3.21 ภาพแบบแฟลเป็นจากอุบัติเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

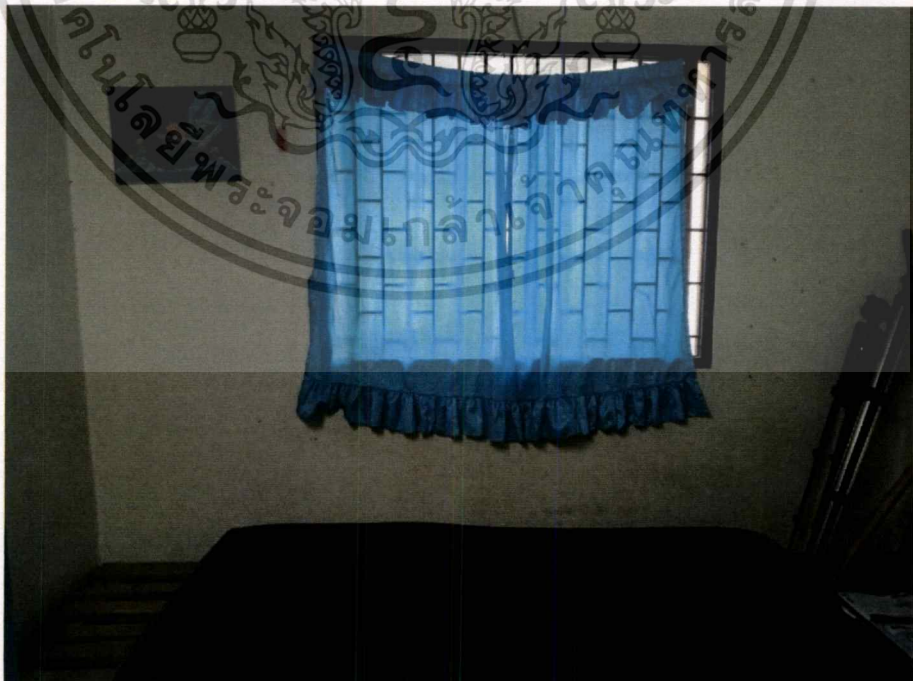
โครงการที่ 3

ภาพที่ 3.22 ภาพแบบแปลนเป็นอุบัติเหตุรถชน

ภาพที่ 3.23 ภาพแบบแปลนเป็นโรคกระดูกงอ

สถานที่ในการถ่าย

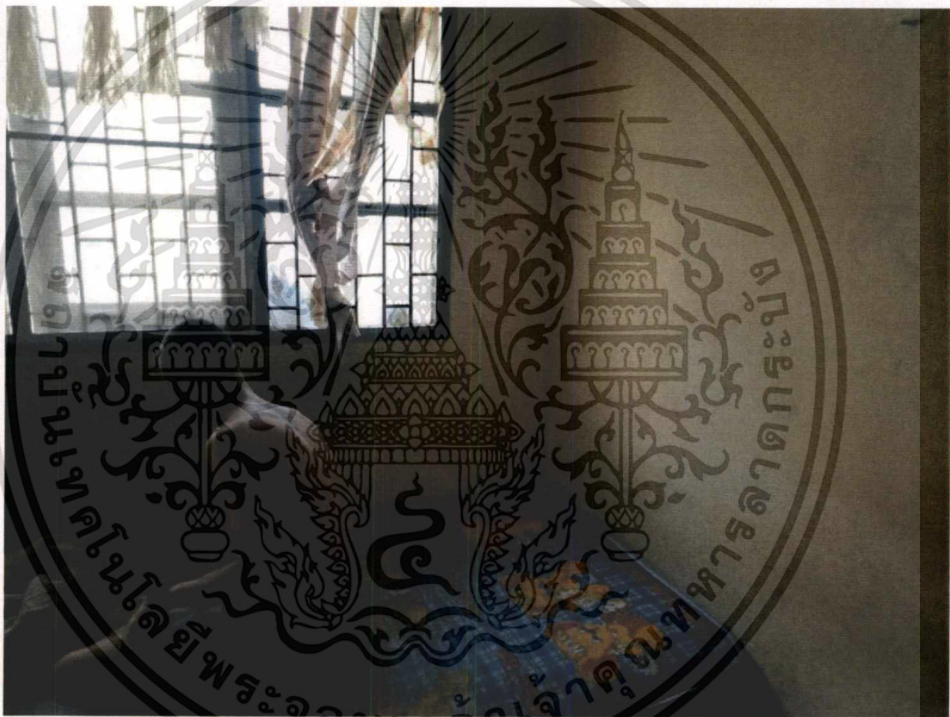

ภาพที่ 3.24 สถานที่ในการถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 ขั้นตอนการทำงาน

1. ค้นหาบุคคลที่มีรอยแผลเป็นทั้งจากโรคและอุบัติเหตุ แผลที่ได้ในส่วนใหญ่มักจะเกิดจากการผ่าตัดรักษา
2. วางแนวคิดและขอบเขตของตัวงานทั้ง 3 โครงการ กำหนดการสร้างและการจัดองค์ประกอบในการถ่ายโดยเลือกถ่ายรอยแผลเป็นที่อยู่ในช่วง หัว - ท้อง ของแบบให้ดูหลากหลายขององค์ประกอบของแผลเป็นในส่วนต่าง ๆ
3. หาสถานที่ในการถ่ายและทดลองถ่ายหลาย ๆ รูปแบบ

ภาพที่ 3.25 ภาพการเลือกสถานที่

4. เลือกการถ่ายโดยใช้แสงธรรมชาติในเวลากการถ่ายช่วง 16.00 – 18.00 น. เพื่อให้ได้โทนสีและบรรยากาศในภาพ

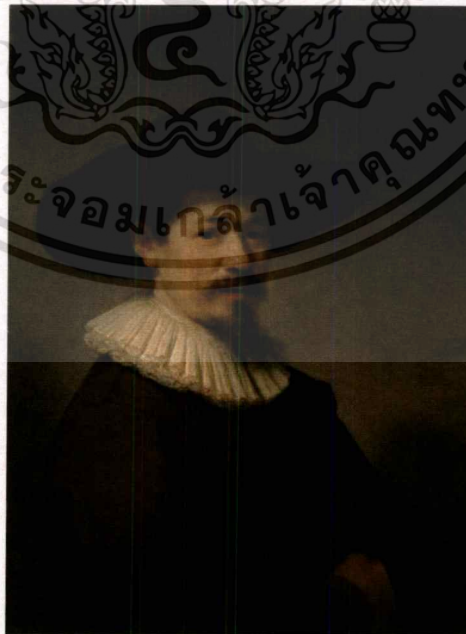
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การถ่ายปรับตั้งค่ากล้องด้วย สปีด 1/250 / ISO200 / F7

ภาพที่ 3.26 ภาพการปรับกล้อง

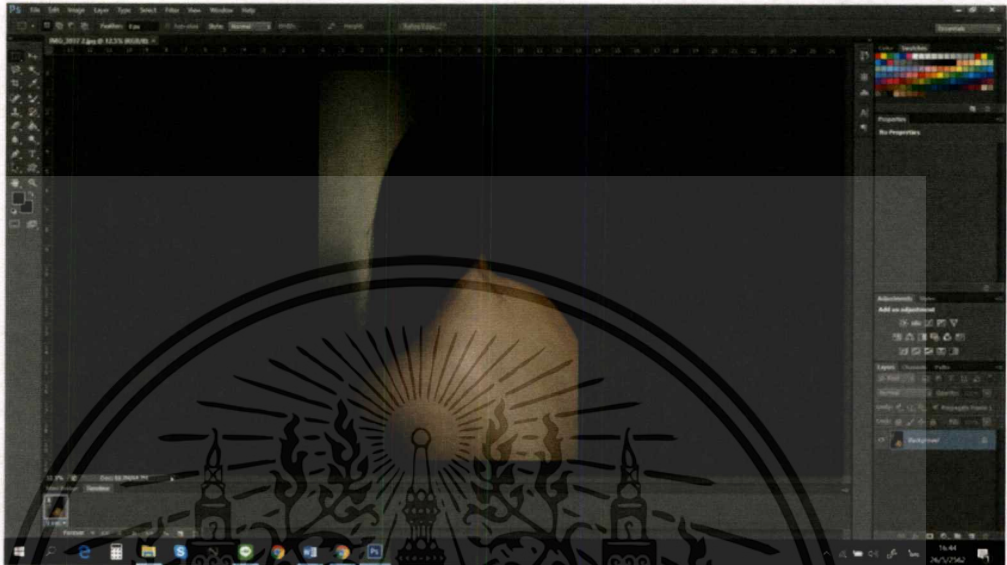
6. กำหนดลักษณะท่าทางให้กับแบบ โดยให้นั่งในห้องข้างหน้าต่างเพื่อให้เกิดน้ำหนักแสงเงาจากงานจิตรกรรมในประวัติศาสตร์โดยยกงานจิตรกรรมของแรมบรันด์ (Rembrandt) เป็นต้นแบบของแสงเงาของภาพ

ภาพที่ 3.27 ภาพการเลือกต้นแบบงานจิตรกรรมของแรมบรันด์ (Rembrandt)

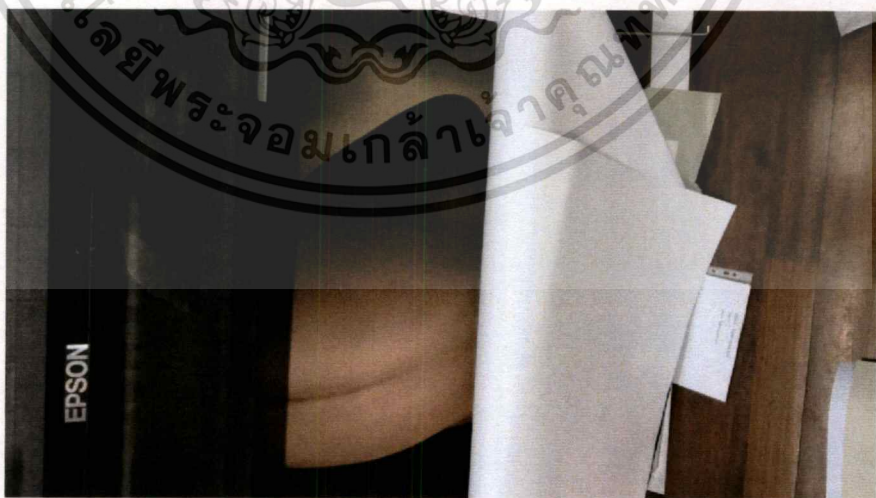
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. เมื่อถ่ายเสร็จเลือกภาพผลงานที่ดีที่สุดสองรูป นำภาพมาแต่งต่อใน โปรแกรมโฟโต้ชอป Adobe Photoshop เพื่อปรับแสงเงา (light and shade) คอนทราสต์ (Contrast) และ สี (Color tone) ของภาพให้เหมาะสมไปสู่กระบวนการปริ้น (Print) ภาพต่อไป

ภาพที่ 3.28 ภาพการปรับภาพใน โปรแกรมโฟโต้ชอป Adobe Photoshop

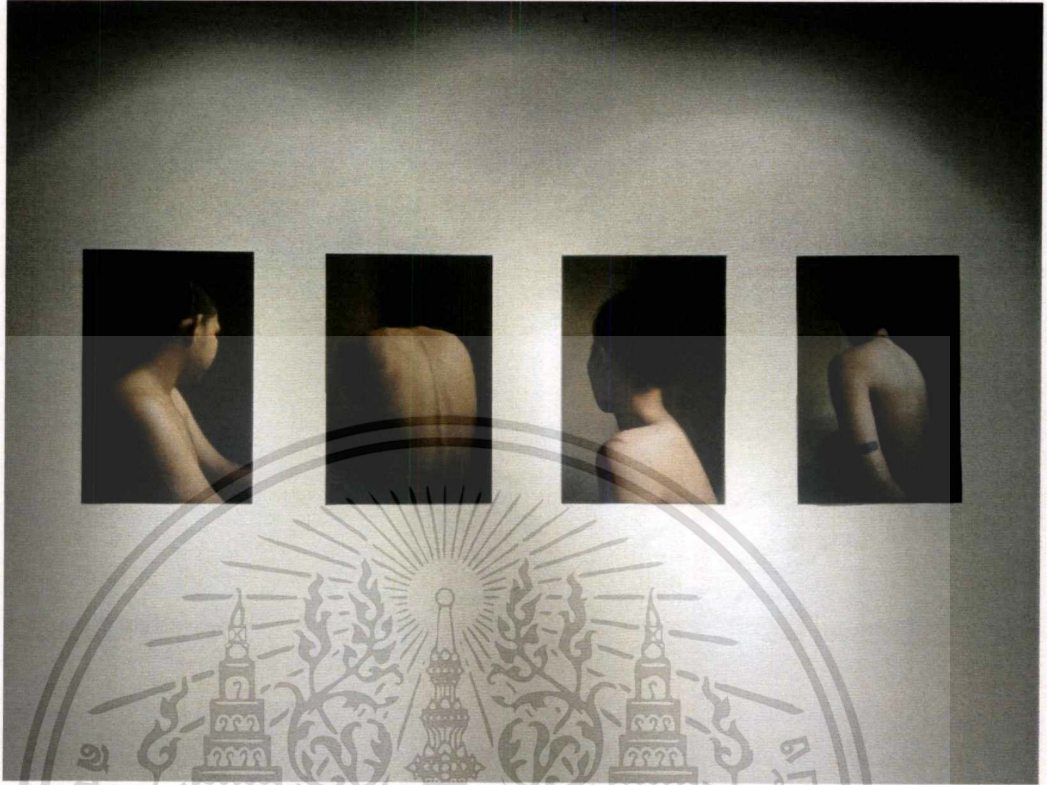
8. กระบวนการปริ้น (Print) ขนาดของภาพ 841 x 1189

ภาพที่ 3.29 ภาพขั้นตอนการกระบวนการปริ้น (Print)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. กระบวนการติดตั้งผลงานโดยติดกับผนัง

ภาพที่ 3.30 ภาพกระบวนการติดตั้งผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

ในการวิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้พิจารณาแยกแยะศึกษาองค์รวมของงานศิลปะส่วนของการวิเคราะห์ทัศนธาตุของภาพถ่ายนั้นว่า เป็นงานศิลปะประเภทหนึ่ง ด้วยการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์และอุปกรณ์เทคโนโลยีมาสร้างทัศนธาตุที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่แตกต่างจากศิลปะแขนงอื่น ๆ หลายประการ ซึ่งการสร้างความสำเร็จจากการถ่ายภาพนั้นเป็นไปอย่างตรงไปตรงมาและองค์ประกอบที่ตามมาคือ การสอดแทรกความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของข้าพเจ้า และสอดคล้องกับความเป็นจริงกับสภาพสังคมโดยผ่านภาพถ่ายในผลงานชุดนี้การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 6 ชิ้น ซึ่งนำมาวิเคราะห์เพียง 1 ชิ้น เพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุได้อย่างละเอียดครบถ้วน (วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี ชื่อเรื่อง ทัศนศิลป์, 2557 : ออนไลน์)

ภาพผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน แผลเป็น (scar)

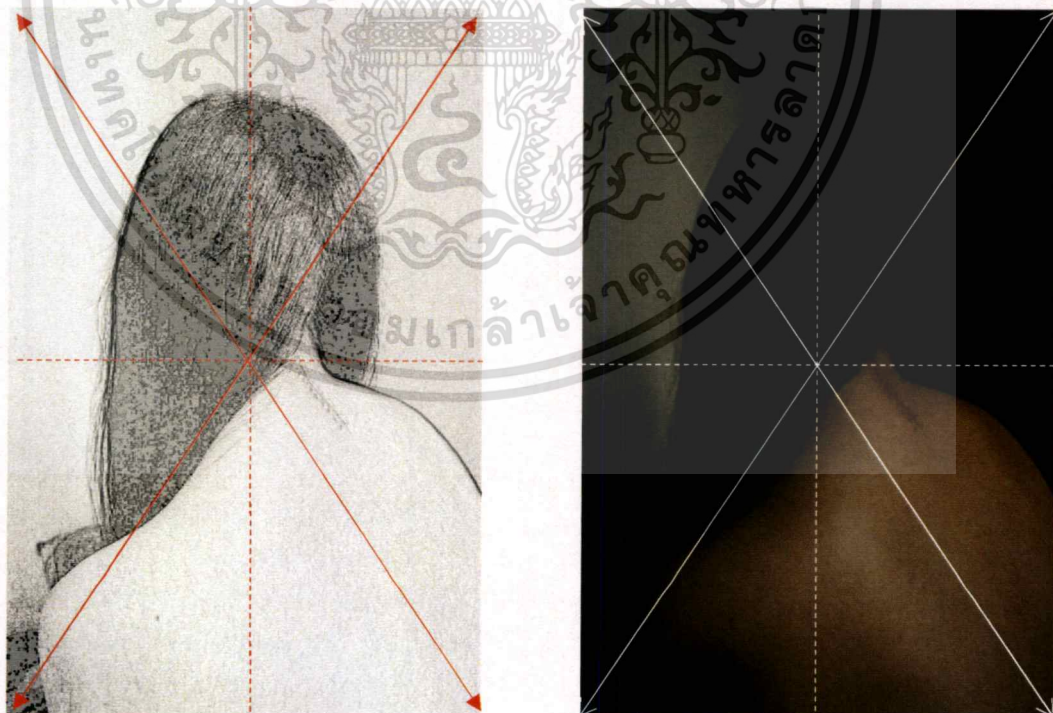
ภาพที่ 4.1 ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน แผลเป็น (scar)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

4.1.1 เอกภาพ (Unity)

การแสดงออกที่มีจุดมุ่งหมายในงานชิ้นนี้ แสดงออกถึงด้านอารมณ์ความรู้สึก และการแสดงออกด้วยลักษณะเฉพาะของแต่ละรอยแผลเป็นที่อยู่ตามจุดต่าง ๆ ตามร่างกาย ข้าพเจ้าวิเคราะห์จากการจัดองค์ประกอบของแบบ ลักษณะท่าทางที่แสดงรอยแผลเป็นที่เน้นจุดเด่นเพื่อเน้นความรู้สึกรุนแรงในภาพใช้โทนสีและแสงเงาของภาพแสดงอารมณ์ความรู้สึกส่งเสริมกับจุดเด่นเพื่อสร้างภาษาภาพให้สื่อสารชัดเจนในตัวผลงาน โดยให้ตัวบุคคลที่มีรอยแผลเป็นที่เส้นนำสายตาเป็นจุดเด่นในภาพ โดยมีโครงสร้างพอร์ตเทรต (portrait) ทำให้มีความกลมกลืนกับแผลเป็นที่ เป็นจุดที่เป็นจุดรองผสมผสานกันอย่างลงตัวและแสดงความเป็นเอกภาพ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันทั้งรูปแบบความคิดกับตัวงาน ดูได้จากเส้นกริดที่ตัดกันเกิดจุดกึ่งกลางหรือจุดเด่นของภาพที่ไปทางด้านขวาเป็นส่วนมาก เส้นนำสายตาของช่วงลำตัวจากไหล่ไปสู่ช่วงคอทำให้ทั้งสี่ช่องสมดุลกันเพราะเส้นกริดมาบรรจบกันในจุดกึ่งกลาง

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ดุลยภาพ (Balance)

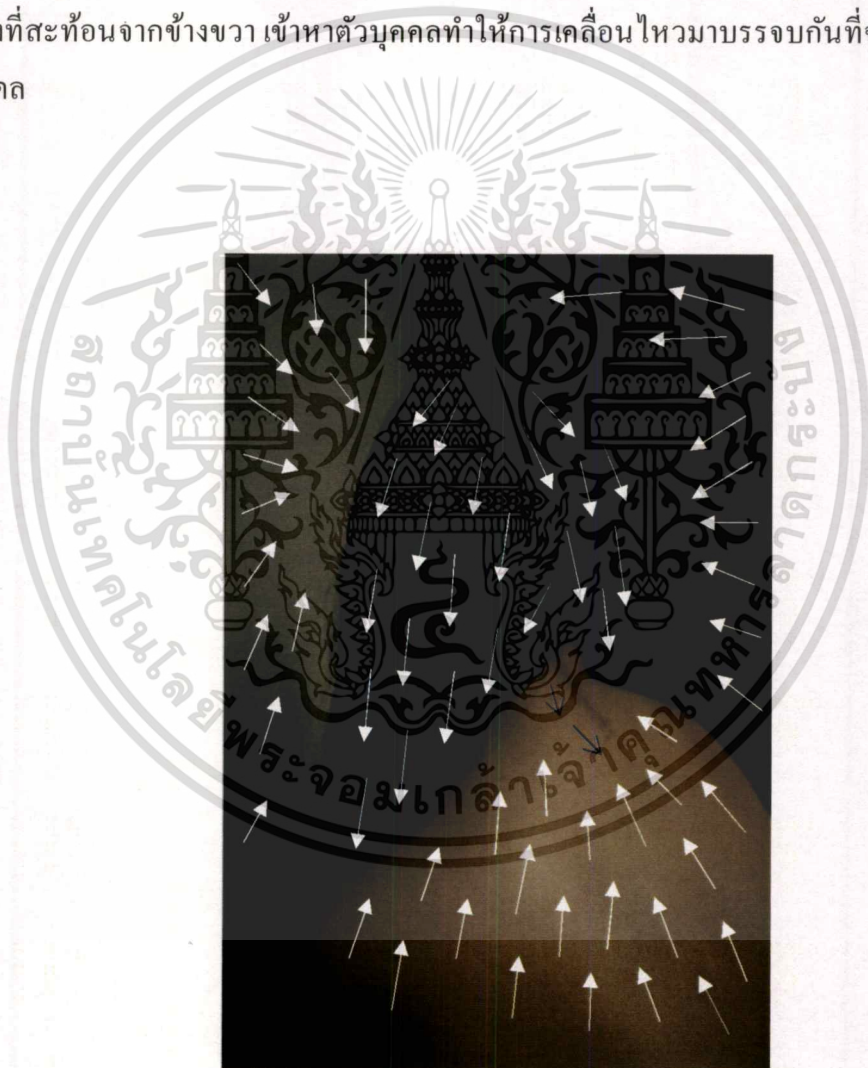
ในผลงานชุดนี้การจัดวางองค์ประกอบแบบอสมมาตร โดยจุดเด่นไปทางขวาเป็นส่วนมาก ในผลงานให้จุดเด่นอยู่ภายในทางด้านขวาหมายเลข 2 และ 4 ความต่างของระยะในการวางรูปฟอร์ม ที่มีแสงเงาเกิดขึ้นบริเวณพื้นหลังของผลงานทำให้เกิดดุลยภาพแบบอสมมาตรแต่เส้นระดับสายตา อยู่ในจุดที่พอเหมาะ ซึ่งหาองค์ประกอบของภาพมีความสมดุลด้วยความงาม จึงจะเป็นภาพที่ สมบูรณ์ เรียงจากหมายเลข 1 - 4 เรียงลำดับขององค์ประกอบในภาพตามเส้นกริดในแต่ละช่อง ของภาพ

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงความเป็นดุลยภาพของผลงานชิ้นที่ 1

4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นนี้ ภาพมองเห็นได้ชัดเจนจากรูปทรงบุคคลที่มีรอยแผลเป็นที่ เป็นจุดเด่นในผลงาน มีการจัดวางตำแหน่งหรือมีกริยาท่าทางไม่คงที่และผิดปกติของร่างกายบริเวณ ช่วงคอ ไหล่ และช่วงหลัง ตามกายวิภาคที่มีความผิดปกติที่เกิดขึ้น จะเป็นการชี้ให้เราารู้สึก เคลื่อนไหวภายนอกและภายในอย่างสมดุล ข้าพเจ้าเกิดจากการสร้างอารมณ์ความรู้สึกในตัวเอง จากท่าทางของแบบที่รู้สึกถึงความนิ่งมี และบ่งบอกอารมณ์ความรู้สึกที่ชัดเจน ดูจากลูกศรที่ เคลื่อนไหวซึ่งลงตามเส้นผม ลูกศรบนหลังที่ชี้บรรจบกันกับผมเป็นรอยต่อช่วงคอ จึงเกิดเป็นการ เคลื่อนไหวเชื่อมต่อดูเด่นบริเวณแผลเป็น ในส่วนของพื้นหลังที่มีลูกศรกระจายตามทิศทางของ แสงที่สะท้อนจากข้างขวา เข้าหาตัวบุคคลทำให้การเคลื่อนไหวมาบรรจบกันที่จุดเด่นคือฟอร์ม บุคคล

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงความเป็นารเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 1

4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

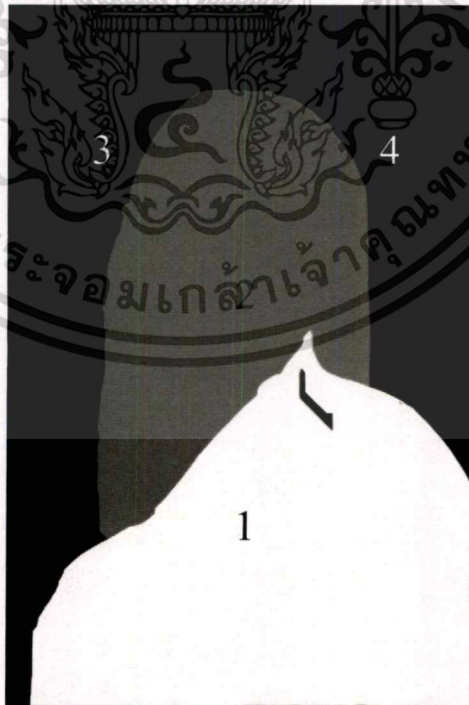
ผลงานชิ้นนี้รอยแผลเป็นนั้นเป็นจุดสนใจ เพื่อชักจูงให้เข้าไปสัมผัสในส่วนละเอียดต่อไปและเป็นการเพิ่มความน่าสนใจของตัวชิ้นให้กับงานออกแบบนั้นจุดรวมภาพคือความเป็นจุดเด่นที่ชัดเจนในองค์ประกอบและแสงเงาได้ขับเน้นรอยแผลเป็นให้ชัดเจนมาสร้างอารมณ์ของตัวภาพให้จุดเด่นมีการปะทะในการมองภาพ

ผลงานชิ้นนี้หมายเลข 1 เป็นภาพรอยแผลเป็นที่อยู่บนร่างกายเป็นจุดเด่นของผลงานอย่างชัดเจน ทำให้ดึงดูดสายตาได้เป็นสิ่งแรก ซึ่งแสงธรรมชาติจากการถ่ายนั้นได้เข้าตรงส่วนนี้อันดับแรก

หมายเลข 2 ภายภาพสีระของรูปทรงคนเป็นส่วนที่ดึงดูดสายตาเป็นอันดับที่สอง จากน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น เป็นส่วนของทรงผมที่เชื่อมกับลำตัวที่เป็นจุดเด่นในรูปทรงคน

หมายเลข 3 พื้นหลังผนังห้องที่เป็นจุดเด่นลำดับที่สามที่สายตามองเห็น เป็นแสงเงาธรรมชาติส่องเข้าจากทางขวาเกิดเป็นแสงบรรยากาศในภาพของช่วงเวลานั้น ๆ ที่สร้างโทนสีของภาพให้เกิดความรู้สึกความครามาเชื่อมโยงกับรอยแผลเป็น

หมายเลข 4 พื้นหลังผนังห้องที่เป็นส่วนของเงาเป็นส่วนสุดท้ายที่มีรายละเอียดน้อยที่สุดและมีน้ำหนักในผลงาน

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน รอยแผลเป็น (scar)

การจัดองค์ประกอบของภาพเป็นการนำเอาทัศนธาตุ ได้แก่ จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักอ่อน-แก่ พื้นที่ว่าง พื้นผิว และสี มาจัดวางสร้างรูปแบบต่าง ๆ อย่างลงตัวเหมาะสมกลมกลืนงดงาม มีชีวิตชีวา ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของการจัดองค์ประกอบศิลป์ การจัดองค์ประกอบศิลป์นั้น ถือเป็นทฤษฎีเบื้องต้นของการสร้างสรรค์งานศิลปะเพราะเป็นแนวทางที่ศิลปินใช้เป็นหลักในการสร้างสรรค์งานและพิจารณาคุณค่าของงานศิลปะหลักในการจัดองค์ประกอบศิลป์จะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์และเบื้องต้นในการจัดวาง องค์รวมของภาพอย่างเอกภาพ

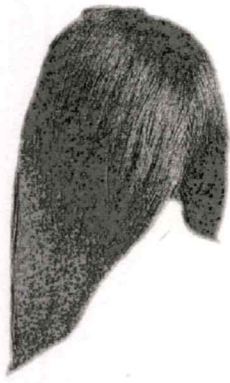
4.2.1 เส้น (Line)

การสร้างสรรค์ผลงานงานชิ้นที่ 1 เป็นการสร้างสรรค์โดยการเลือกใช้เส้นในลักษณะต่าง ๆ จากรอยแผลเป็นที่เกิดจากการผ่าตัดให้เกิดเป็นภาพด้วยเทคนิคการถ่ายภาพ รอยแผลเป็นนั้นขัดแย้งกับความเป็นผิวหนังบนร่างกายกายภาพของมนุษย์ ซึ่งเกิดจากความผิดปกติของร่างกายทำให้เกิดเส้นที่ผิดปกติที่เกิดขึ้น ในผลงานชิ้นนี้ เส้นถือเป็นส่วนสำคัญเพราะข้าพเจ้าได้เลือกเส้นของรอยแผลและเส้นโครงสร้างร่างกายมนุษย์ของการบิดร่างกายให้ผิดรูปในการสร้างสรรค์ให้เกิดน้ำหนักและเหมือนจริง

ภาพที่ 4.6 การวิเคราะห์เส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

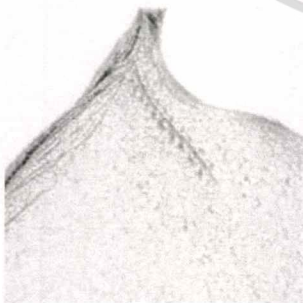
- ก. ลักษณะของเส้นผมที่เป็นลักษณะเส้นตั้งและตกลงในแนวโค้งตามเส้นร่างกาย

ภาพที่ 4.7 เส้น ก.

- ข. ลำตัวช่วงไหล่ที่เป็นลักษณะเส้นโค้งตามโครงสร้างร่างกาย เป็นทั้งเส้นเฉียงและเส้นตรง ตามกายวิภาคกระดูก

ภาพที่ 4.8 เส้น ข.

- ค. เส้นของรอยแผลเป็นเป็นลักษณะของเส้นตั้งและเส้นนอน ซ้อนกัน เกิดเป็นเส้นคดบนร่างกายอยู่ช่วงคอ

ภาพที่ 4.9 เส้น ค.

4.2.2 รูปทรง (Forms)

การสร้างสรรคผลงานงานชิ้นที่ 1 เป็นการสร้างสรรค์โดยการเลือกใช้รูปทรงในลักษณะต่าง ๆ จากรอยแผลเป็นที่เกิดจากการผ่าตัดให้เกิดเป็นภาพด้วยเทคนิคการถ่ายภาพ รอยแผลเป็นนั้น รูปทรงที่เป็นแบบเฉพาะอยู่บนผิวหนังบนร่างกายที่เป็นรูปทรงลักษณะต่าง ๆ ภายภาพของมนุษย์ ในผลงานชิ้นนี้ รูปทรงถือเป็นส่วนสำคัญ เพราะข้าพเจ้าได้เลือกรูปทรงของรอยแผลและรูปทรงของโครงสร้างร่างกายมนุษย์ของการบิคร่างกายให้ผิวดูรูปในการสร้างสรรค์ให้เกิดน้ำหนักและเหมือนจริง

ภาพที่ 4.10 รูปทรง ก.

ก. เป็นรูปทรงเส้นผมของมนุษย์ที่มีลักษณะเป็นเส้นเล็กและมีความยาว โดยเกิดขึ้นตามธรรมชาติรวมกันจำนวนมากจนเกิดเป็นรูปทรงของผม

ภาพที่ 4.11 รูปทรง ข.

ข. เป็นรูปทรงของร่างกายที่อยู่ช่วงไหล่ของมนุษย์เป็นลักษณะกายวิภาคของกระดูก ที่ผิวหนังห่อหุ้ม

ภาพที่ 4.12 รูปทรง ค.

ค. เป็นพื้นที่ของผนังห้องเป็นลักษณะรูปทรงเรขาคณิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 สี น้ำหนักและแสงเงา (Colors Shadows)

ผลงานชิ้นนี้มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์จำนวนมาก ความเข้ม ความอ่อนของสีต่าง ๆ และแสงเงาตามที่ประสาทรับรู้ เมื่อเทียบกับน้ำหนักของสีขาว - ดำ ความอ่อนแก่ของแสงเงาทำให้เกิดมิติ เกิดระยะใกล้ไกลและสัมพันธ์กับเรื่องสีโดยตรง ทั้งนี้การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ถ้าหากออกแบบให้ภาพอยู่บนพื้นผิวระนาบเดียวกันเมื่อใช้น้ำหนักที่ต่างกันของสีและแสงเงาจะทำให้เกิดเป็นรูปลักษณะต่าง ๆ บนระนาบนั้น ทำให้มองเห็นมิติต่าง ๆ กันได้ เช่น เห็นเป็นภาพระยะใกล้ไกล ซ้อนทับกันหรือมีความกลมกลืนหรือตัดกัน เรื่องโทนสีของภาพนั้น เป็นการใช้แสงธรรมชาติ ขับเน้นผิวร่างกายให้เกิดความเป็นธรรมชาติของโทนสี บรรยากาศในภาพที่ดูอึมครึมบอกเล่าถึงความรู้สึกสะเทือนใจ ความครำมำ ออกมาได้ชัดเจน ใช้เทคนิคปรับตั้งค่ากล้องด้วย สปีด 1/250 / ISO200 / F7 และกำหนดการใช้แสงธรรมชาติช่วงเวลา 16:00 – 18:00 ในการถ่ายภาพ เพื่อสร้างบรรยากาศที่อ้างอิงจากภาพจิตรกรรมในประวัติศาสตร์ศิลป์

ภาพที่ 4.13 การวิเคราะห์ สี น้ำหนักและแสงเงา

- ก. ในบริเวณช่วงลำตัวเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย มนุษย์ที่มีพื้นที่มากที่สุดมีแสงที่สว่างที่สุดของภาพมีสี และ พื้นผิวของวัตถุที่ชัดเจนที่สุด โดยเป็นจุดที่แสงเข้า อย่างเต็มที่

ภาพที่ 4.14 สี น้ำหนักและแสงเงา ก.

- ข. ในบริเวณผนังห้องทางขวามีแสงที่สว่างน้อยที่สุดของ ภาพมีสีและพื้นผิวของวัตถุที่ไม่ชัดเจนที่สุด โดยเป็นจุดที่ เกิดน้ำหนักในภาพ

ภาพที่ 4.15 สี น้ำหนักและแสงเงา ข.

4.2.4 ลักษณะพื้นผิว (Textures)

การสร้างสรรคผลงานงานชิ้นที่ 1 เป็นการสร้างสรรค์โดยการเลือกใช้พื้นผิวลักษณะต่าง ๆ จาก รอยแผลเป็นที่เกิดจากการผ่าตัดให้เกิดเป็นภาพด้วยเทคนิคการถ่ายภาพ รอยแผลเป็นนั้นพื้นผิวที่เป็นแบบเฉพาะอยู่บนผิวหนังบนร่างกายที่เป็นลักษณะต่าง ๆ ของสี และรูปทรง ในผลงานชิ้นนี้ พื้นผิวถือเป็นส่วนสำคัญ ข้าพเจ้าได้เลือกลักษณะพื้นผิวของรอยแผลและพื้นผิวร่างกายมนุษย์ที่ แสดงพื้นผิวของแต่ละส่วนให้เห็นชัดเจนในผลงาน

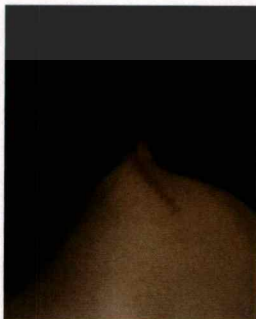

ภาพที่ 4.16 ลักษณะพื้นผิว ก.

ก. เส้นผมมีพื้นผิวที่มีความอ่อนนุ่มน้ำหนักเบาโดยเกิดขึ้นตามธรรมชาติรวมกันจำนวนมากจนเกิดเป็นรูปทรงของผม

ภาพที่ 4.17 ลักษณะพื้นผิว ข.

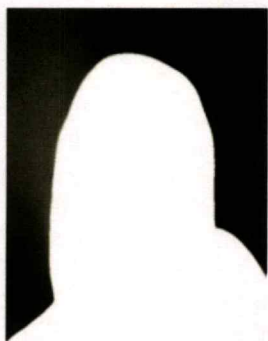
ข. ลำตัวเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายมนุษย์ที่มีพื้นที่มากที่สุด มีพื้นผิวที่เรียบ เป็นเนื้อเดียวกัน

ค. ลักษณะของพื้นผิวของรอยแผลเป็น มีสีที่เข้มและนูน เป็นเนื้อเยื่อเส้นใยซึ่งเกิดแทนผิวหนังปกติหลังเกิดการบาดเจ็บหรือการผ่าตัด

ภาพที่ 4.18 ลักษณะพื้นผิว ค.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ง. บริเวณผนังห้องเป็นพื้นผิวหยาบ ขรุขระ เป็นสีขาว
ครุ่น

ภาพที่ 4.19 ลักษณะพื้นผิว ง.

บทที่ 5

บทสรุป

ในผลงานชุด แผลเป็น (scar) เป็นผลงานภาพถ่าย (photography) ที่เป็นมุมมองด้านอารมณ์ ความรู้สึกในช่วงเวลาหนึ่งของแต่ละบุคคล ที่ได้รับรอยแผลเป็นแตกต่างกันเป็นการสะท้อนเรื่องราวประสบการณ์ความเจ็บปวดที่ได้ผ่านไปแล้วนั้น ผ่านภาพถ่ายที่สื่อสารในเรื่องที่เฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งแต่ละเหตุการณ์ก็มีความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ทำให้รู้สึกถึงความหลากหลายของประสบการณ์ในผลงานของข้าพเจ้า ที่แต่ละบุคคลนั้นได้รับรู้ และส่งต่อให้ผู้อื่น ได้รับรู้ผ่านรอยแผลเป็นเช่นเดียวกัน

จุดประสงค์ของผลงานชิ้นนี้พยายามสร้างผลงานในด้านความรู้สึกที่เป็นด้านลบแสดงออกในอีกมุมมองหนึ่งสร้าง โดยใช้โทนสีและองค์ประกอบเป็นตัวสื่อสารอารมณ์ของภาพที่ได้แนวคิดจากการนำต้นแบบภาพจิตรกรรมในประวัติศาสตร์มาสร้างผลงาน

ในการทำงานนั้นมีการกำหนดวิธีสร้างภาพ โดยให้ภาพทั้งหมดนั้นเป็นภาพบุคคลที่มีแผลเป็นบนร่างกายด้วยเทคนิคภาพถ่าย ในรูปแบบองค์ประกอบที่เหมือนภาพจิตรกรรมในประวัติศาสตร์ โดยทั้งหมดที่ข้าพเจ้านั้นได้หาบุคคลที่มีรอยแผลเป็นจากบุคคลใกล้ตัวและคิดการถ่าย โดยใช้แสงของธรรมชาติในช่วงเวลาที่เย็น เลือкмุมมองของภาพการถ่ายพอดเทรต (portrait) และ ด้วยช่วงเวลาการถ่ายที่จำกัดเป็นช่วงที่มีแสงแดดช่วงเย็นแสงโทนอุ่นกำลังดี โดยเลือกใช้พื้นที่ในห้องในการถ่าย

ปัญหาในการผลงานชุดนี้ อันดับแรก คือ แผลเป็นของแบบที่ข้าพเจ้ามีแบบที่จำกัดในเรื่องของเวลาและเป็นแบบเฉพาะของรอยแผลแต่ละบุคคล ทำให้จัดการยากทั้งจากการเลือกแบบและการจัดองค์ประกอบของแผลเป็นในภาพ

ซึ่งผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ได้สร้างประโยชน์และประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่ต้องการ ส่งผลให้เกิดประโยชน์และคุณค่าต่อการเรียนรู้ ในเรื่องของประสบการณ์ของบุคคลอื่น ๆ ผ่านการเล่าเรื่องของภาพถ่ายผ่านรอยแผลเป็น ที่แม้จะเป็นความรู้สึกทางด้านลบ ในทางกับกันก็เป็นการเรียนรู้และเติบโตมากขึ้น ทั้งต่อตนเอง หรือผู้ชมที่เข้าชมผลงาน ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าได้สรุปมานี้เป็นบทสรุปของการทำศิลปนิพนธ์เล่มนี้โดยสังเขป ซึ่งข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจไม่มากก็น้อย ข้าพเจ้ารับฟังการติชมหากหนังสือเล่มนี้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจต่อไป

บรรณานุกรม

George Douglas-Davies. 2561. ภาพบุคคลที่ใกล้ชิดกับรอยแผลเป็น. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก : https://i-d.vice.com/en_uk/article/wj7akz/this-photographer-takes-intimate-portraits-of-people-with-scars

(วันที่สืบค้น : 13 กันยายน 2561)

Kashmira Gander. 2560. โครงการถ่ายภาพแสดงความไม่สมบูรณ์แบบ. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก : https://i-d.vice.com/en_uk/article/wj7akz/this-photographer-takes-intimate-portraits-of-people-with-scars

(วันที่สืบค้น : 13 กันยายน 2561)

peepchic. 2558. **The SCAR Project David Jay Photography.** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก : <https://peepchic.wordpress.com/2015/10/02/the-scar-project/the-scar-project-david-jay-photography-3/>

(วันที่สืบค้น : 17 กันยายน 2561)

Sophie Harris-Taylor. 2561. วิธีการหนึ่งของช่างภาพต่อสู้กับผิว. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก : https://i-d.vice.com/en_uk/article/d35m8y/how-one-photographers-struggle-with-acne-inspired-her-most-vulnerable-portrait-series-yet

(วันที่สืบค้น : 13 กันยายน 2561)

Stephanie DeFranco. 2561. ผู้หญิงนักรบ **Woman Warrior – Sarah.** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก : <http://www.stephaniedefranco.com/blog-post/woman-warrior-sarah>

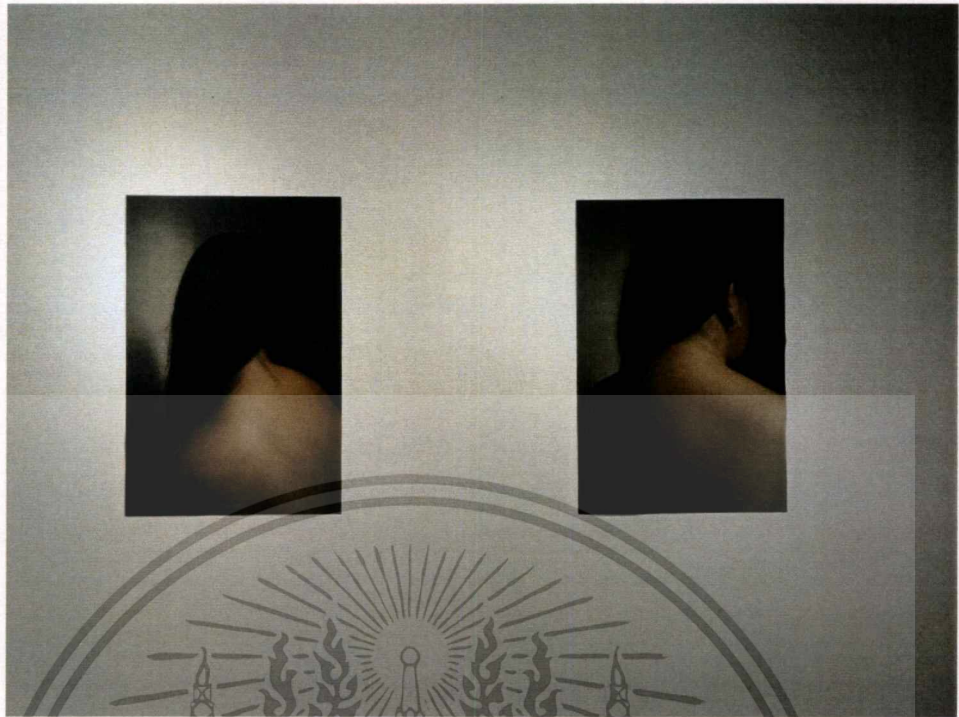
(วันที่สืบค้น : 17 กันยายน 2561)

Tom Burton. 2559. ภาพถ่ายโดย **E. Jason Wambsgans.** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก : <https://nppa.org/magazine/e-jason-wambsgans-pulitzer-photography>

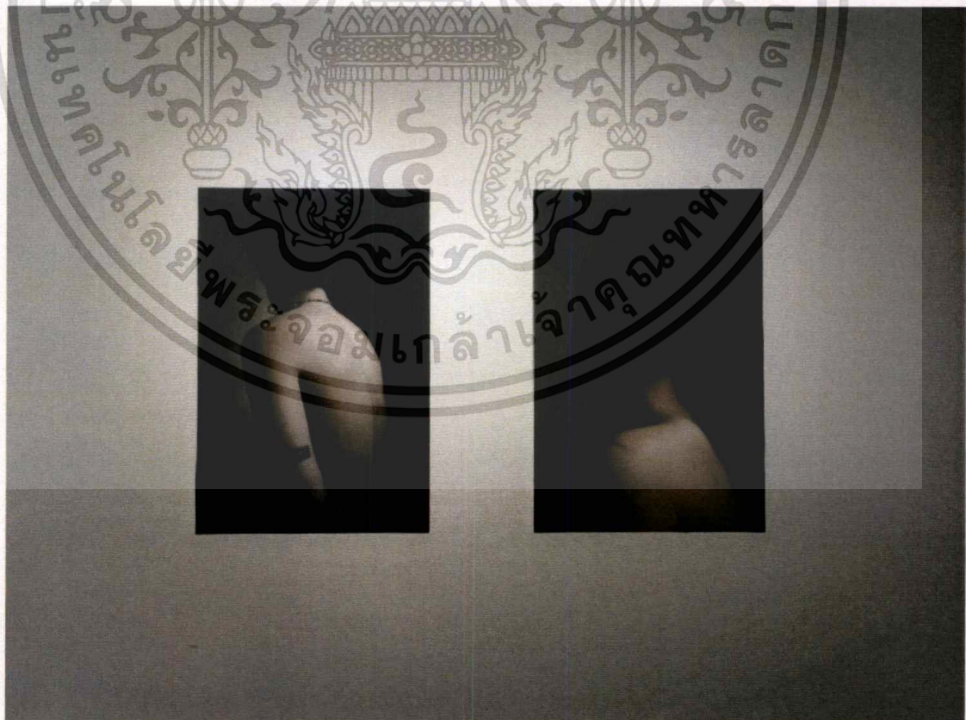
(วันที่สืบค้น : 17 กันยายน 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

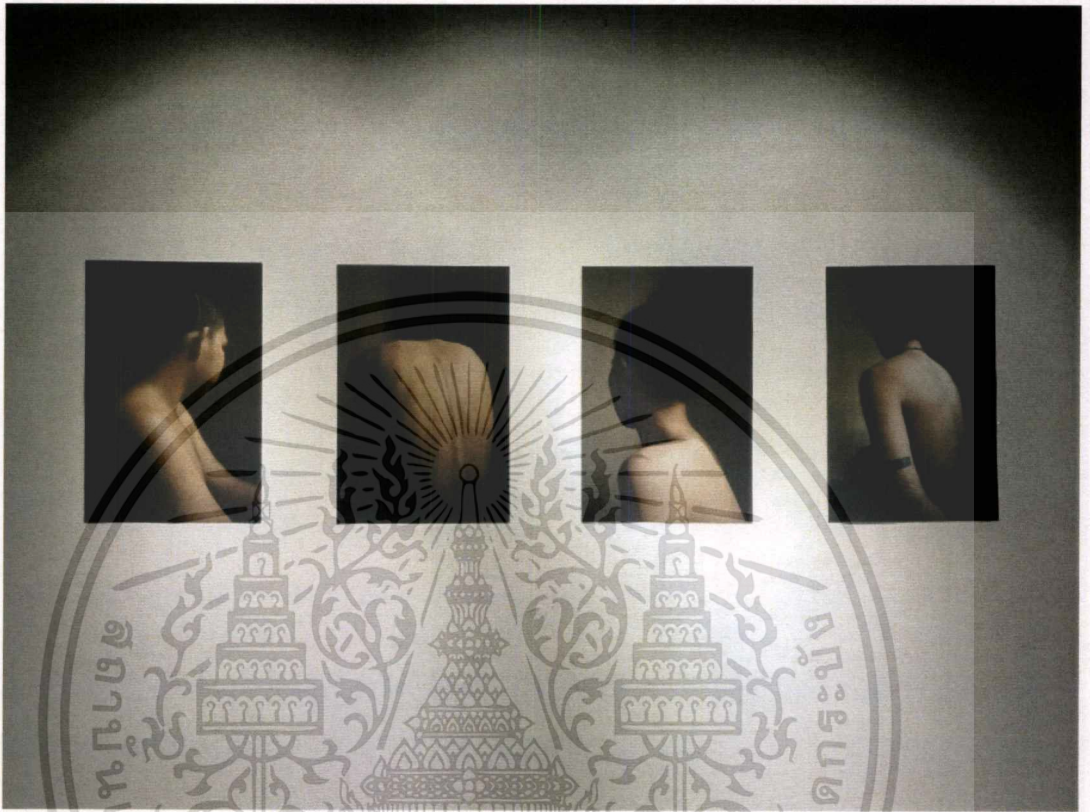

ชื่อผลงาน แผลเป็น โครงการที่ 1

ชื่อผลงาน แผลเป็น โครงการที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน แผลเป็น โครงการศึกษาที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล นางสาว จุฑามาศ คำแดงไสย

วัน เดือน ปีเกิด 5 ธันวาคม พ.ศ. 2538 ณ โรงพยาบาลลาดกระบัง

ที่อยู่ 272 / 6 ม. 4 ซอยลาดกระบัง 13/8 แขวง / เขต ลาดกระบัง กทม. 10520

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2551 - 2553 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า
พ.ศ. 2554 - 2556 วิทยาลัยช่างศิลป์ลาดกระบัง
พ.ศ. 2557 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์
สาขาวิชาภาพพิมพ์

เกียรติประวัติ
พ.ศ. 2562 - ร่วมแสดงนิทรรศการ Bangkok Definition / 6060 Arts Space